

MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY
மத்திய நிர்வாகம்

**(குடியரசுத் தலைவர், துணைக் குடியரசுத் தலைவர், பிரதமர், அமைச்சர்கள் குழு
மற்றும் இந்திய அரசு தலைமை வழக்கறிஞர்)**

அறிமுகம்:

ஒரு குடியரசுத் தலைவர் பற்றி அரசியலமைப்பின் பகுதி V இல் 52 முதல் 78 வரையிலான சட்டப்பிரிவுகள் விவரிக்கின்றன. மத்திய நிர்வாகத்தில் குடியரசுத் தலைவர், துணைத் தலைவர், பிரதமர், அமைச்சர்கள் குழு மற்றும் இந்திய அட்டர்னி ஜெனரல் ஆகியோர் உள்ளனர். குடியரசுத் தலைவர் இந்திய அரசின் தலைவர். அவர் இந்தியாவின் முதல் குடிமகன் மற்றும் தேசத்தின் ஒற்றுமை, ஒருமைப்பாடு மற்றும் ஒற்றுமையின் அடையாளமாக செயல்படுகிறார்.

குடியரசுத் தலைவர் தேர்தல்:

குடியரசுத் தலைவர் மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமல், தேர்தல் கல்லூரி உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்:

1. நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள்;
2. மாநிலங்களின் சட்டமன்றங்களின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள்; மற்றும்
3. டிஸ்டி மற்றும் புதுச்சேரி யூனியன் பிரதேசங்களின் சட்டப் பேரவைகளின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள். எனவே, நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளின் நியமன உறுப்பினர்கள், மாநில சட்டப் பேரவைகளின் நியமன உறுப்பினர்கள், மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் (தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மற்றும் நியமனம் செய்யப்பட்ட இருவரும்) (இருசபை சட்டமன்றங்களில்) மற்றும் டெல்லி மற்றும் புதுச்சேரி பகுதி சட்டப் பேரவைகளின் நியமன உறுப்பினர்கள் குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில் பங்கேற்க முடியாது. ஒரு சட்டமன்றம் கலைக்கப்பட்டால், குடியரசுத் தலைவர்த் தேர்தலுக்கு முன்னர் கலைக்கப்பட்ட சட்சபைக்கு புதிய தேர்தல்கள் நடத்தப்படாவிட்டாலும், உறுப்பினர்கள் குடியரசுத் தலைவர்த் தேர்தலில் வாக்களிக்கத் தகுதி பெற மாட்டார்கள்.

குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில் பல்வேறு மாநிலங்களின் பிரதிநிதித்துவ அளவிலும், ஒட்டுமொத்த மாநிலங்களுக்கும் யூனியனுக்கும் இடையே சமத்துவம் இருக்க வேண்டும் என்று அரசியலமைப்பு வழங்குகிறது. இதை அடைவதற்கு, ஒவ்வொரு மாநிலம் மற்றும் பாராளுமன்றத்தின் சட்டமன்றத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் அத்தகைய தேர்தலில் அளிக்க தகுதியுள்ள வாக்குகளின் எண்ணிக்கை பின்வரும் முறையில் தீர்மானிக்கப்படுகிறது:

1. ஒரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு உறுப்பினரும், மாநிலத்தின் மக்கள்தொகையை மொத்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையால் வகுத்தால் பெறப்பட்ட தொகையில் ஆயிரத்தின் மடங்குகள் இருக்கும் அளவுக்கு அதிகமான வாக்குகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY**

2. நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு உறுப்பினரும், மாநிலங்களின் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட மொத்த வாக்குகளின் எண்ணிக்கையை இரு அவைகளின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையால் வகுப்பதன் மூலம் பெறக்கூடிய வாக்குகளின் எண்ணிக்கையைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். பாராளுமன்றம்.

குடியரசுத் தலைவர்த் தேர்தல் விகிதாச்சார பிரதிநிதித்துவ முறையின்படி ஒற்றை மாற்றத்தக்க வாக்கு மூலம் நடத்தப்படுகிறது மற்றும் வாக்குப்பதிவு ரகசிய வாக்கெடுப்பு மூலம் நடத்தப்படுகிறது. வெற்றிகரமான வேட்பாளர் முழுமையான பெரும்பான்மை வாக்குகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதை இந்த அமைப்பு உறுதி செய்கிறது. ஒரு வேட்பாளர், குடியரசுத் தலைவர் பதவிக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாக அறிவிக்கப்படுவதற்கு, ஒரு நிலையான வாக்குகளை பெற வேண்டும். தேர்ந்தெடுக்கப்படும் வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கையால் (இங்கு ஒரே ஒரு வேட்பாளர் மட்டுமே குடியரசுத் தலைவர்யாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்) மேலும் ஒன்றைப் பிரித்து, கோட்டுடன் ஒன்றைச் சேர்ப்பதன் மூலம் வாக்குகளின் ஒதுக்கீடு தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

தேர்தல் கல்லூரியின் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் ஒரு வாக்குச் சீட்டு மட்டுமே வழங்கப்படுகிறது. வாக்காளர், வாக்களிக்கும்போது, வேட்பாளர்களின் பெயர்களுக்கு எதிராக 1, 2, 3, 4 போன்றவற்றைக் குறிப்பதன் மூலம் தனது விருப்பங்களைக் குறிப்பிட வேண்டும். அதாவது, தேர்தலில் எத்தனை வேட்பாளர்கள் இருக்கிறார்களோ அத்தனை விருப்பங்களையும் வாக்காளர் குறிப்பிடலாம்.

முதற்கட்டமாக முதல் விருப்பு வாக்குகள் எண்ணப்படுகின்றன. இந்த கட்டத்தில் ஒரு வேட்பாளர் தேவையான ஒதுக்கீட்டைப் பெற்றால், அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாக அறிவிக்கப்படுவார். இல்லையெனில், வாக்குகளை மாற்றுவதற்கான செயல்முறை இயக்கத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. குறைந்த எண்ணிக்கையிலான முதல் விருப்பு வாக்குகளைப் பெறும் வேட்பாளரின் வாக்குகள் இரத்து செய்யப்பட்டு அவரது இரண்டாவது விருப்பு வாக்குகள் மற்ற வேட்பாளர்களின் முதல் விருப்பு வாக்குகளுக்கு மாற்றப்படும். ஒரு வேட்பாளர் தேவையான ஒதுக்கீட்டைப் பெறும் வரை இந்த செயல்முறை தொடரும்.

குடியரசுத் தலைவர் தேர்தல் தொடர்பான அனைத்து சந்தேகங்களும் சர்ச்சைகளும் உச்ச நீதிமன்றத்தால் விசாரிக்கப்பட்டு முடிவெடுக்கப்படும். தேர்தல் கல்லூரி முழுமையடையவில்லை (அதாவது, தேர்தல் கல்லூரி உறுப்பினர்களிடையே ஏதேனும் காலியிடம் உள்ளது) என்ற அடிப்படையில் ஒருவரை குடியரசுத் தலைவர்யாக தேர்ந்தெடுப்பதை சவால் செய்ய முடியாது. ஒருவர் குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது உச்ச நீதிமன்றத்தால் செல்லாது என்று அறிவிக்கப்பட்டால், உச்ச நீதிமன்றத்தின் அத்தகைய அறிவிப்பின்

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY**

தேதிக்கு முன் அவர் செய்த செயல்கள் செல்லுபடியாகாது மற்றும் தொடர்ந்து அமலில் இருக்கும்.

அரசியல் நிர்ணய சபையின் சில உறுப்பினர்கள் குடியரசுத் தலைவர்க்கான மறைமுகத் தேர்தல் முறை ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானது என்று விமர்சித்து நேரடித் தேர்தல் யோசனையை முன்வைத்தனர். இருப்பினும், அரசியலமைப்பை உருவாக்கியவர்கள் பின்வரும் காரணங்களுக்காக மறைமுகத் தேர்தலைத் தேர்ந்தெடுத்தனர்:

1. குடியரசுத் தலைவரின் மறைமுகத் தேர்தல் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பாராளுமன்ற அரசாங்க முறைக்கு இணக்கமானது. இந்த அமைப்பின் கீழ், குடியரசுத் தலைவர் ஒரு பெயரளவிலான நிறைவேற்று அதிகாரி மட்டுமே மற்றும் உண்மையான அதிகாரங்கள் பிரதம மந்திரி தலைமையிலான அமைச்சர்கள் குழுவிற்கு வழங்கப்படுகின்றன. குடியரசுத் தலைவரை மக்களால் நேரடியாகத் தெரிவு செய்து அவருக்கு உண்மையான அதிகாரம் வழங்காமல் இருப்பது முரண்பாடாக இருந்திருக்கும்.
2. குடியரசுத் தலைவரை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பது அதிக செலவு மற்றும் நேரத்தையும் ஆற்றலையும் செலவழித்திருக்கும். அவர் ஒரு சின்னத் தலைவர் மட்டுமே என்பதை வைத்து இது தேவையற்றது.

நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளின் உறுப்பினர்களால் மட்டுமே குடியரசுத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று அரசியல் நிர்ணய சபையின் சில உறுப்பினர்கள் பரிந்துரைத்தனர். ஒரு அரசியல் கட்சி ஆதிக்கம் செலுத்தும் நாடாளுமன்றம், அந்தக் கட்சியில் இருந்து ஒரு வேப்பாளரை எப்போதும் தேர்ந்தெடுக்கும் என்பதால், அத்தகைய குடியரசுத் தலைவர் இந்திய ஒன்றியத்தின் மாநிலங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த முடியாது என்பதால், அரசியலமைப்பை உருவாக்கியவர்கள் இதை விரும்பவில்லை. தற்போதைய அமைப்பு குடியரசுத் தலைவரை யூனியன் மற்றும் மாநிலங்களின் பிரதிநிதியாக மாற்றுகிறது.

மேலும், குடியரசுத் தலைவர்த் தேர்தலின் போது ‘விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவம்’ என்பது தவறான பெயர் என அரசியலமைப்புச் சபையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட இடங்கள் நிரப்பப்பட வேண்டிய இடத்தில் விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவம் நடைபெறுகிறது. குடியரசுத் தலைவர் பதவியில் ஒரே ஒரு பதவி மட்டுமே காலியாக இருக்கும். இதை முன்னுரிமை அல்லது மாற்று வாக்கு முறை என்று கூறலாம். இதேபோல், எந்த வாக்காளரும் ஒரு வாக்கு இல்லை என்ற காரணத்திற்காக ‘ஒரே மாற்றத்தக்க வாக்கு’ என்ற வெளிப்பாடும் எதிர்க்கப்பட்டது; ஒவ்வொரு வாக்காளருக்கும் பன்மை வாக்குகள் உள்ளன.

தகுதிகள், உறுதிமொழி மற்றும் நிபந்தனைகள்:

குடியரசுத் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கான தகுதிகள். குடியரசுத் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு தகுதியுடைய ஒருவர் பின்வரும் தகுதிகளை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்:

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY**

1. அவர் இந்திய குடிமகனாக இருக்க வேண்டும்.
2. அவர் 35 வயது பூர்த்தியடைந்திருக்க வேண்டும்.
3. மக்களைவ உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு அவர் தகுதி பெற்றிருக்க வேண்டும்.
4. அவர் மத்திய அரசு அல்லது எந்த மாநில அரசு அல்லது எந்த உள்ளூர் அதிகாரம் அல்லது வேறு எந்த பொது அதிகாரத்தின் கீழ் எந்த லாபகரமான பதவியையும் வகிக்கக்கூடாது. மத்திய அரசின் தற்போதைய தலைவர் அல்லது துணைத் தலைவர், எந்த மாநிலத்தின் ஆளுநர் மற்றும் மத்திய அல்லது எந்த மாநிலத்தின் அமைச்சரும் எந்த லாபகரமான பதவியையும் வகிப்பதாகக் கருதப்படுவதில்லை, எனவே அவர் குடியரசுத் தலைவர் வேட்பாளராக தகுதி பெறுகிறார்.

குடியரசுத் தலைவர் குறைந்தபட்சம் 50 வாக்காளர்கள் முன்மொழிபவர்களாகவும், 50 வாக்காளர்கள் இரண்டாம் நிலை தேர்வாளர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு வேட்பாளரும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியில் ரூ.15,000 பாதுகாப்பு வைப்புத் தொகை செய்ய வேண்டும். பதிவான வாக்குகளில் ஆறில் ஒரு பங்கு வாக்குகளை வேட்பாளர் பெற்ற தவறினால் பாதுகாப்பு வைப்புத் தொகையை இழக்க நேரிடும். 1997 ஆம் ஆண்டுக்கு முன், முன்மொழிபவர்கள் மற்றும் இரண்டாம் தருபவர்களின் எண்ணிக்கை தலை பத்து மற்றும் பாதுகாப்பு வைப்புத் தொகை ரூ.2,500 ஆக இருந்தது. 1997 இல், தீவிரமற்ற வேட்பாளர்களை நீக்க அவை அதிகரிக்கப்பட்டன. குடியரசுத் தலைவரின் உறுதிமொழி (இரகசியகாப்பு) அல்லது உறுதிமொழி குடியரசுத் தலைவர் தனது அலுவலகத்திற்குள் நுழைவதற்கு முன், ஒரு உறுதிமொழி அல்லது உறுதிமொழியை செய்து சந்தா செலுத்த வேண்டும். குடியரசுத் தலைவர் தனது பதவிப் பிரமாணத்தில்:

1. அலுவலகத்தை உண்மையாக நிறைவேற்றுவது;
2. அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டத்தை பாதுகாப்பது;
3. இந்திய மக்களின் சேவை மற்றும் நல்வாழ்வுக்காக தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொள்வது.

குடியரசுத் தலைவரின் பதவிப் பிரமாணம், இந்தியத் தலைமை நீதிபதி மற்றும் அவர் இல்லாத நிலையில், உச்ச நீதிமன்றத்தின் முத்த நீதிபதியால் செய்யப்படுகிறது.

குடியரசுத் தலைவராக செயல்படும் அல்லது குடியரசுத் தலைவரின் பணிகளை நிறைவேற்றும் வேறு எந்த நபரும் இதேபோன்ற உறுதிமொழி அல்லது உறுதிமொழியை எடுக்க வேண்டும்.

குடியரசுத் தலைவர் அலுவலகத்தின் நிபந்தனைகள்:

அரசியலமைப்பு குடியரசுத் தலைவர் அலுவலகத்தின் பின்வரும் நிபந்தனைகளை வகுத்துள்ளது:

1. அவர் பாராளுமன்றம் அல்லது மாநில சட்டமன்றத்தின் ஒரு அவையில் உறுப்பினராக இருக்கக்கூடாது. அத்தகைய நபர் யாரேனும் குடியரசுத்

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY**

தலைவர்யாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், அவர் குடியரசுத் தலைவர்யாக தனது பதவிக்கு வரும் தேதியில் அந்த சபையில் தனது பதவியை காலி செய்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

2. அவர் வேறு எந்த லாபகரமான பதவியையும் வகிக்கக் கூடாது.
3. வாடகை செலுத்தாமல், தனது அதிகாரப்பூர்வ இல்லத்தை (ராஜ்யாபதி பவன்) பயன்படுத்த அவருக்கு உரிமை உண்டு.
4. பாராளுமன்றத்தால் தீர்மானிக்கப்படும் ஊதியங்கள், கொடுப்பனவுகள் மற்றும் சலுகைகளுக்கு அவர் தகுதியானவர்.
5. அவரது பதவிக் காலத்தில் அவரது ஊதியங்கள் மற்றும் கொடுப்பனவுகளை குறைக்க முடியாது.

2008-ம் ஆண்டு நாடாளுமன்றம் குடியரசுத் தலைவரின் சம்பளத்தை மாதம் ரூ.50,000-லிருந்து ரூ.1.50 லட்சமாகவும், ஓய்வுதியத்தை மாத ஊதியத்தில் 50% ஆகவும் உயர்த்தியது. மேலும், முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர்களுக்கு வீடு, தொலைபேசி வசதிகள், கார், மருத்துவ சிகிச்சை, பயண வசதி, செயலகப் பணியாளர்கள் மற்றும் அலுவலகச் செலவுகள் ஆண்டுக்கு ரூ.60,000. இறந்த குடியரசுத் தலைவரின் மனைவிக்கு, ஓய்வு பெற்ற குடியரசுத் தலைவரின் ஓய்வுதியத்தில் 50% வீதம் குடும்ப ஓய்வுதியம், வசதிகளுடன் கூடிய குடியிருப்பு, தொலைபேசி வசதி, கார், மருத்துவச் சிகிச்சை, பயண வசதி, செயலகப் பணியாளர்கள் மற்றும் அலுவலகச் செலவுகள் ஆண்டுக்கு ரூ.12,000 வரை பெற உரிமை உண்டு.

குடியரசுத் தலைவர் பல சலுகைகள் மற்றும் விலக்குகளுக்கு தகுதியானவர். அவர் தனது உத்தியோகபூர்வ செயல்களுக்கான சட்டப் பொறுப்பிலிருந்து தனிப்பட்ட விலக்கு பெறுகிறார். அவரது பதவிக் காலத்தில், அவர் தனது தனிப்பட்ட செயல்கள் சம்பந்தமாக, எந்தவொரு குற்றவியல் நடவடிக்கைகளிலிருந்தும் விடுபடுகிறார். அவரை கைது செய்யவோ, சிறையில் அடைக்கவோ முடியாது. எவ்வாறாயினும், இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னறிவிப்பு வழங்கிய பின்னர், அவரது தனிப்பட்ட செயல்கள் தொடர்பாக அவரது பதவிக் காலத்தில் அவருக்கு எதிராக உரிமையியல் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படலாம்.

பதவி காலம், குற்றச்சாட்டு மற்றும் காலியிடம்:

குடியரசுத் தலைவர் அலுவலகத்தின் காலம்:

குடியரசுத் தலைவர் தனது பதவிக்கு வந்த நாளிலிருந்து ஜந்து வருட காலத்திற்கு பதவியில் இருப்பார். இருப்பினும், துணை குடியரசுத் தலைவர்யிடம் ராஜ்ஞாமா கடிதத்தை அனுப்புவதன் மூலம் அவர் எந்த நேரத்திலும் தனது பதவியை ராஜ்ஞாமா செய்யலாம். மேலும், பதவி நீக்க நடவடிக்கையின் மூலம் அவரது பதவிக்காலம் முடிவுதற்குள் அவர் பதவியில் இருந்து நீக்கப்படலாம்.

குடியரசுத் தலைவர் தனது பதவிக் காலமான ஜந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவருக்குப் பின் பதவியேற்கும் வரை பதவியில் இருக்க முடியும். அந்த

UNIT - V - INDIAN POLITY

அலுவலகத்திற்கு மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கும் அவர் தகுதியானவர். அவர் எத்தனை முறை வேண்டுமானாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம். இருப்பினும், அமெரிக்காவில், ஒரு நபர் இரண்டு முறைக்கு மேல் குடியரசுத் தலைவர் பதவிக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட முடியாது.

குடியரசுத் தலைவர் பதவி நீக்கம்:

‘அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை மீறியதற்காக’ பதவி நீக்க நடவடிக்கை மூலம் குடியரசுத் தலைவர்யை பதவியில் இருந்து நீக்க முடியும்.

எனினும், அரசியலமைப்புச் சட்டம் ‘அரசியலமைப்பின் மீறல்’ என்ற சொற்றோடுரின் பொருளை வரையறுக்கவில்லை. பதவி நீக்கக் குற்றச்சாட்டுகள் நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளாலும் தொடங்கப்படலாம். இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு சபையின் நான்கில் ஒரு பங்கு உறுப்பினர்களால் கையொப்பமிடப்பட வேண்டும் (குற்றச்சாட்டுகளை உருவாக்கியது), மேலும் 14 நாட்களுக்கு குடியரசுத் தலைவர்க்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டும். பதவி நீக்கத் தீர்மானம் அந்த சபையின் மொத்த உறுப்பினர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மையால் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு, அது மற்ற சபைக்கு அனுப்பப்படுகிறது, அது குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிக்க வேண்டும். அத்தகைய விசாரணையில் ஆஜராகவும் பிரதிநிதித்துவம்படுத்தவும் குடியரசுத் தலைவர்க்கு உரிமை உண்டு. மற்ற சபையும் குற்றச்சாட்டைத் தாங்கி, மொத்த உறுப்பினர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மையால் பதவி நீக்கத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினால், அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்ட நாளிலிருந்து குடியரசுத் தலைவர் தனது பதவியிலிருந்து நீக்கப்படுவார்.

எனவே, பதவி நீக்கம் என்பது பாராளுமன்றத்தில் ஒரு அரை நீதி நடைமுறையாகும். இந்தச் சூழலில், இரண்டு விஷயங்களைக் கவனிக்க வேண்டும்: (அ) நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் நியமனம் செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்கள், குடியரசுத் தலைவரின் தேர்தலில் பங்கேற்காவிட்டாலும் அவர் மீதான குற்றச்சாட்டுகளில் பங்கேற்கலாம்; (ஆ) மாநிலங்கள் மற்றும் டெல்லி மற்றும் புதுச்சேரி யூனியன் பிரதேசங்களின் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில் பங்கு பெற்றாலும் அவர் பதவி நீக்கத்தில் பங்கேற்க மாட்டார்கள். இதுவரை எந்த குடியரசுத் தலைவர்யும் பதவி நீக்கம் செய்யப்படவில்லை.

குடியரசுத் தலைவர் அலுவலகத்தில் காலியிடம்:

குடியரசுத் தலைவர் அலுவலகத்தில் ஒரு காலியிடம் பின்வரும் வழிகளில் ஏதேனும் ஏற்படலாம்:

1. ஐந்தாண்டு பதவிக்காலம் முடிவடைந்ததும்.
2. அவரது ராஜினாமா மூலம்.
3. பதவி நீக்க நடவடிக்கை மூலம் அவரை நீக்கியது.
4. அவரது மரணத்தால்.

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY**

5. இல்லையெனில், உதாரணமாக, அவர் பதவியில் இருக்க தகுதியற்றவராக மாறும் போது அல்லது அவரது தேர்தல் செல்லாது என்று அறிவிக்கப்படும் போது.

தற்போதைய குடியரசுத் தலைவரின் பதவிக்காலம் முடிவடைவதால் வெற்றிடமாக இருக்கும் போது, பதவிக்காலம் முடிவடைவதற்கு முன்னர் அந்த வெற்றிடத்தை நிரப்புவதற்கான தேர்தல் நடத்தப்பட வேண்டும். ஏதேனும் காரணத்தால் புதிய குடியரசுத் தலைவரை தேர்ந்தெடுப்பதில் தாமதம் ஏற்பட்டால், பதவி விலகும் குடியரசுத் தலைவர் (அவரது பதவிக் காலத்துக்கு அப்பால் ஐந்தாண்டுகள்) அவருக்குப் பின் பதவியேற்கும் வரை தொடர்ந்து பதவியில் இருப்பார். இது ஒரு ‘இடைநிலையை’ தடுப்பதற்காக அரசியலமைப்பால் வழங்கப்படுகிறது. இந்த நிலையில், குடியரசுத் துணைத் தலைவருக்கு குடியரசுத் தலைவராகச் செயல்படவோ, குடியரசுத் தலைவரின் பணிகளைச் செய்யவோ வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை.

பதவியை ராஜ்ஞாமா செய்தல், நீக்குதல், மரணம் அல்லது வேறுவிதமாக காலியாகிவிட்டால், அத்தகைய காலியிடம் ஏற்பட்ட நாளிலிருந்து ஆறு மாதங்களுக்குள் காலியிடத்தை நிரப்புவதற்கான தேர்தல் நடத்தப்பட வேண்டும். புதிதாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குடியரசுத் தலைவர், அவர் தனது பதவியை பொறுப்பேற்ற நாளிலிருந்து ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முழு பதவியில் இருப்பார்.

குடியரசுத் தலைவரின் பதவி விலகல், நீக்கம், இறப்பு அல்லது வேறு காரணங்களால் அவர் பதவி காலியாகும்போது, புதிய குடியரசுத் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் வரை துணைக் குடியரசுத் தலைவர் குடியரசுத் தலைவராகச் செயல்படுவார். மேலும், பதவியில் இருக்கும் குடியரசுத் தலைவர் பதவிக்கு வராத காரணத்தாலும், நோய்வாய்ப்பட்டாலும் அல்லது வேறு காரணங்களாலும் தனது பணிகளைச் செய்ய முடியாமல் போனால், குடியரசுத் தலைவர் தனது பதவியைத் தொடரும் வரை துணைக் குடியரசுத் தலைவர் தனது பணிகளைச் செய்வார்.

குடியரசுத் துணைத் தலைவர் பதவி காலியாக இருந்தால், இந்தியத் தலைமை நீதிபதி (அல்லது அவரது பதவியும் காலியாக இருந்தால், உச்ச நீதிமன்றத்தின் முத்த நீதிபதி) குடியரசுத் தலைவராகச் செயல்படுவார் அல்லது குடியரசுத் தலைவரின் பணிகளைச் செய்வார்.

எந்தவொரு நபரும், அதாவது, துணைக் குடியரசுத் தலைவர், இந்தியத் தலைமை நீதிபதி அல்லது உச்ச நீதிமன்றத்தின் முத்த நீதிபதி குடியரசுத் தலைவர்யாகச் செயல்படும் போது அல்லது குடியரசுத் தலைவரின் பணிகளைச் செய்யும்போது, அவர் குடியரசுத் தலைவரின் அனைத்து அதிகாரங்களையும் விலக்குகளையும் அனுபவித்து, நாடாளுமன்றத்தால் நிர்ணயிக்கப்படும் ஊதியங்கள், சலுகைகள் மற்றும் சலுகைகளுக்குத் தகுதியானவர்.

MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM

UNIT – V – INDIAN POLITY

குடியரசுத் தலைவரின் அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்:

குடியரசுத் தலைவர் அனுபவித்து வரும் அதிகாரங்கள் மற்றும் ஆற்றிய செயல்பாடுகளை பின்வரும் தலைப்புகளின் கீழ் ஆய்வு செய்யலாம்.

1. நிர்வாக அதிகாரங்கள்
2. சட்டமியற்றும் அதிகாரங்கள்
3. நிதி அதிகாரங்கள்
4. நீதித்துறை அதிகாரங்கள்
5. இராஜதந்திர அதிகாரங்கள்
6. இராணுவ அதிகாரங்கள்
7. அவசரகால அதிகாரங்கள்

நிர்வாக அதிகாரங்கள்:

குடியரசுத் தலைவரின் நிறைவேற்று அதிகாரங்களும் செயல்பாடுகளும்:

1. இந்திய அரசின் அனைத்து நிர்வாக நடவடிக்கைகளும் அவரது பெயரில் முறையாக எடுக்கப்படுகின்றன.
2. அவருடைய பெயரில் உருவாக்கப்பட்ட மற்றும் செயல்படுத்தப்படும் உத்தரவுகள் மற்றும் பிற கருவிகள் அங்கீகரிக்கப்படும் விதத்தைக் குறிப்பிடும் விதிகளை அவர் உருவாக்கலாம்.
3. மத்திய அரசின் வணிகத்தின் மிகவும் வசதியான பரிவர்த்தனை மற்றும் அமைச்சர்களிடையே கூறப்பட்ட வணிகத்தை ஒதுக்கீடு செய்வதற்கான விதிகளை அவர் உருவாக்கலாம்.
4. அவர் பிரதமரையும் மற்ற அமைச்சர்களையும் நியமிக்கிறார். அவரது விரும்பும் வரை அவர்கள் பதவி வகிக்கிறார்கள்.
5. அவர் இந்தியாவின் அட்டர்னி ஜெனரலை நியமித்து, அவருடைய ஊதியத்தை நிர்ணயிக்கிறார். குடியரசுத் தலைவரின் விருப்பத்தின் போது அட்டர்னி ஜெனரல் பதவி வகிக்கிறார்.
6. அவர் இந்தியாவின் கண்ட்ரோலர் மற்றும் ஆடிட்டர் ஜெனரல், தலைமை தேர்தல் ஆணையர் மற்றும் பிற தேர்தல் ஆணையர்கள், மத்திய அரசு பணியாளர் தேர்வாணைய தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்கள், மாநிலங்களின் ஆளுநர்கள், நிதி ஆயோக் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்கள் மற்றும் பலரை நியமிக்கிறார்.
7. யூனியனின் விவகாரங்கள் மற்றும் சட்டத்திற்கான முன்மொழிவுகள் தொடர்பான எந்தத் தகவலையும் அவர் பிரதமரிடம் இருந்து பெறலாம்.
8. ஒரு அமைச்சரால் எந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டாலும், அது சபையால் பரிசீலிக்கப்படாமல் இருந்தாலும், அமைச்சர்கள் குழுவின் பரிசீலனைக்கு, பிரதமரிடம் சமர்ப்பிக்கும்படி அவர் கோரலாம்.
9. எஸ்சி, எஸ்டி மற்றும் பிற பிறபடுத்தப்பட்ட வகுப்பினரின் நிலைமைகள் குறித்து விசாரிக்க அவர் ஒரு கமிஷனை நியமிக்கலாம்.

MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM

UNIT - V - INDIAN POLITY

10. அவர் மத்திய-மாநில மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையேயான ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்த மாநிலங்களுக்கு இடையேயான கவன்சிலை நியமிக்கலாம்.
11. அவரால் நியமிக்கப்பட்ட நிர்வாகிகள் மூலம் யூனியன் பிரதேசங்களை நேரடியாக நிர்வகிக்கிறார்.
12. அவர் எந்தப் பகுதியையும் பட்டியலிடப்பட்ட பகுதியாக அறிவிக்க முடியும் மற்றும் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட பகுதிகள் மற்றும் பழங்குடியினர் பகுதிகளின் நிர்வாகம் தொடர்பான அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளார்.

சட்டமியற்றும் அதிகாரங்கள்:

குடியரசுத் தலைவர் இந்திய நாடாஞ்சுமன்றத்தின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும், மேலும் பின்வரும் சட்டமியற்றும் அதிகாரங்களை கொண்டுள்ளார்.

1. அவர் பாராஞ்சுமன்றத்தை கூட்டலாம் அல்லது ஒத்திவைக்கலாம் மற்றும் மக்களைவையை கலைக்கலாம். மக்களைவையின் சபாநாயகர் தலைமையில் நடைபெறும் நாடாஞ்சுமன்றத்தின் இரு அவைகளின் கூட்டுக் கூட்டத்தையும் அவர் கூட்டலாம்.
2. ஒவ்வொரு பொதுத் தேர்தலுக்குப் பிறகும், ஒவ்வொரு ஆண்டும் முதல் கூட்டத் தொடரின் தொடக்கத்திலும் அவர் நாடாஞ்சுமன்றத்தில் உரையாற்றலாம்.
3. பாராஞ்சுமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ள மசோதா தொடர்பாகவோ அல்லது வேறு வகையிலோ அவர் நாடாஞ்சுமன்றத்தின் அவைகளுக்கு செய்திகளை அனுப்பலாம்.
4. சபாநாயகர் மற்றும் துணை சபாநாயகர் ஆகிய இருவரின் அலுவலகங்களும் காலியாக இருக்கும்போது, மக்களைவையின் எந்த உறுப்பினரையும் அதன் நடவடிக்கைகளைத் தலைமை தாங்குவதற்காக அவர் நியமிக்கலாம். அதேபோல், தலைவர் மற்றும் துணைத் தலைவர் ஆகிய இருவரின் அலுவலகங்களும் காலியாக இருக்கும்போது, ராஜ்யசபாவின் எந்த உறுப்பினரையும் அதன் நடவடிக்கைகளுக்குத் தலைமை தாங்குவதற்கு அவர் நியமிக்கலாம்.
5. இலக்கியம், அறிவியல், கலை மற்றும் சமூக சேவையில் சிறந்து விளங்கும் 12 பேரை மேலவை உறுப்பினர்களாக அவர் பரிந்துரைக்கிறார்.
6. அவர் ஆங்கிலோ-இந்தியன் சமூகத்திலிருந்து மக்களைவைக்கு இரண்டு உறுப்பினர்களை நியமிக்கலாம்.
7. தேர்தல் ஆணையத்துடன் கலந்தாலோசித்து, நாடாஞ்சுமன்ற உறுப்பினர்களின் தகுதி நீக்கம் தொடர்பான கேள்விகளுக்கு அவர் முடிவு செய்கிறார்.
8. பாராஞ்சுமன்றத்தில் சில வகையான மசோதாக்களை அறிமுகப்படுத்த அவரது முன் பரிந்துரை அல்லது அனுமதி தேவை. எடுத்துக்காட்டாக, இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியத்தின் செலவினங்களை

UNIT - V - INDIAN POLITY

உள்ளடக்கிய மசோதா, அல்லது மாநிலங்களின் எல்லைகளை மாற்றுதல் அல்லது புதிய மாநிலத்தை உருவாக்குவதற்கான மசோதா.

ஒரு மசோதா பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு குடியரசுத் தலைவர்க்கு அனுப்பப்படும் போது, அவர்:

- (i) மசோதாவிற்கு அவரது ஒப்புதலை வழங்கவும், அல்லது
- (ii) மசோதாவிற்கு அவரது ஒப்புதலை நிறுத்துதல், அல்லது
- (iii) பாராளுமன்றத்தின் மறுபரிசிலனைக்காக மசோதாவை (அது பண மசோதாவாக இல்லாவிட்டால்) திருப்பி அனுப்பவும்.

எனினும், திருத்தங்களுடனே அல்லது இல்லாமலோ இந்த மசோதா நாடாளுமன்றத்தில் மீண்டும் நிறைவேற்றப்பட்டால், குடியரசுத் தலைவர் மசோதாவுக்கு ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டும்.

9. ஒரு மாநில சட்டமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு மசோதா, குடியரசுத் தலைவரின் பரிசிலனைக்கு ஆளுநரால் ஒதுக்கப்பட்டால், குடியரசுத் தலைவர்:

- (i) மசோதாவிற்கு அவரது ஒப்புதலை வழங்கவும், அல்லது
- (ii) மசோதாவிற்கு அவரது ஒப்புதலை நிறுத்துதல், அல்லது
- (iii) மாநில சட்டப் பேரவையை மறுபரிசிலனை செய்வதற்காக மசோதாவை (அது பண மசோதாவாக இல்லாவிட்டால்) திருப்பி அனுப்பும்படி ஆளுநருக்கு உத்தரவிட வேண்டும். இந்த மசோதா மீண்டும் மாநிலங்களைவில் நிறைவேற்றப்பட்டு மீண்டும் அவரது பரிசிலனைக்கு அனுப்பப்பட்டாலும் குடியரசுத் தலைவர் ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டிய கட்டாயம் இல்லை என்பதை இங்கு கவனிக்க வேண்டும்.

10. பாராளுமன்றம் கூட்டத்தொடர் இல்லாதபோது அவர் அவசரச் சட்டங்களை வெளியிடலாம். இந்த அவசரச் சட்டங்கள் நாடாளுமன்றத்தின் மறுசீரமைப்பிலிருந்து ஆறு வாரங்களுக்குள் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். அவர் எந்த நேரத்திலும் ஒரு அரசாணையை திரும்பப் பெறலாம்.

11. அவர் கன்ட்ரோலர் மற்றும் ஆடிட்டர் ஜெனரல், யூனியன் பப்ஸிக் சர்வீஸ் கமிஷன், நிதி ஆயோக் மற்றும் பிறவற்றின் அறிக்கைகளை நாடாளுமன்றத்தின் முன் வைக்கிறார்.

12. அந்தமான் மற்றும் நிக்கோபார் தீவுகள், லட்சத்தீவுகள், தாத்ரா மற்றும் நகர் ஹவேலி மற்றும் டாமன் மற்றும் டைட்யூவின் அமைதி, முன்னேற்றம் மற்றும் நல்ல அரசாங்கத்திற்கான விதிமுறைகளை அவர் உருவாக்க முடியும். புதுச்சேரியிலும் குடியரசுத் தலைவர் சட்டங்களை இயற்றலாம், ஆனால் அவை இடைநிறுத்தப்பட்டாலோ அல்லது கலைக்கப்பட்டாலோ மட்டுமே.

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY**

நிதி அதிகாரங்கள்:

குடியரசுத் தலைவரின் நிதி அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்:

1. அவரது முன் பரிந்துரையுடன் மட்டுமே பண மசோதாக்களை பாராளுமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்த முடியும்.
2. அவர் வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கையை (அதாவது யூனியன் பட்ஜெட்) பாராளுமன்றத்தில் வைக்கிறார்.
3. அவரது பரிந்துரையின்றி மானியத்திற்கான கோரிக்கை எதுவும் செய்ய முடியாது.
4. எதிர்பாராத செலவினங்களைச் சந்திக்க இந்தியாவின் தற்செயல் நிதியிலிருந்து அவர் முன்பணத்தைச் செய்யலாம்.
5. மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே வருவாயை பகிர்ந்தளிப்பதற்கு ஒவ்வொரு ஐந்து வருடங்களுக்கும் ஒரு நிதி ஆணையத்தை அவர் அமைக்கிறார்.

நீதித்துறை அதிகாரங்கள்:

குடியரசுத் தலைவரின் நீதித்துறை அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்:

1. அவர் தலைமை நீதிபதி மற்றும் உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகளை நியமிக்கிறார்.
2. அவர் சட்டம் அல்லது உண்மை தொடர்பான எந்தவொரு கேள்விக்கும் உச்ச நீதிமன்றத்திடம் ஆலோசனை பெறலாம். இருப்பினும், உச்ச நீதிமன்றம் வழங்கிய அறிவுரை குடியரசுத் தலைவரைக் கட்டுப்படுத்தாது.
3. அவர் மன்னிப்பு, விலக்கு, அவகாசம் மற்றும் தண்டனையை நீக்குதல், அல்லது எந்தவொரு குற்றத்திற்காகவும் தண்டிக்கப்படும் எந்தவொரு நபரின் தண்டனையை இடைநிறுத்தவும், குறைக்கவும் அல்லது மாற்றவும் முடியும்:
  - (i) இராணுவ நீதிமன்றத்தால் தண்டனை அல்லது தண்டனை வழங்கப்படும் அனைத்து வழக்குகளிலும்;
  - (ii) யூனியன் சட்டத்திற்கு எதிரான குற்றத்திற்காக தண்டனை அல்லது தண்டனை வழங்கப்படும் அனைத்து வழக்குகளிலும்; மற்றும்
  - (iii) தண்டனை மரண தண்டனையாக இருக்கும் அனைத்து வழக்குகளிலும்.

இராஜதந்திர அதிகாரங்கள்:

சர்வதேச உடன்படிக்கைகள் மற்றும் ஒப்பந்தங்கள் குடியரசுத் தலைவரின் சார்பாக பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்பட்டு முடிக்கப்படுகின்றன. எனினும் அவை நாடாளுமன்றத்தின் ஒப்புதலுக்கு உட்பட்டது. அவர் சர்வதேச மன்றங்கள் மற்றும் விவகாரங்களில் இந்தியாவைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார் மற்றும் தூதர்கள், உயர் ஆணையர்கள் போன்ற தூதர்களை அனுப்புகிறார் மற்றும் பெறுகிறார்.

இராணுவ அதிகாரங்கள்:

அவர் இந்தியாவின் பாதுகாப்புப் படைகளின் உச்ச தளபதி. அந்த நிலையில் ராணுவம், கடற்படை, விமானப்படை ஆகியவற்றின் தலைவர்களை நியமிக்கிறார்.

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY**

பாராஞ்மன்றத்தின் ஒப்புதலுக்கு உட்பட்டு அவர் போரை அறிவிக்கலாம் அல்லது சமாதானத்தை முடிக்கலாம்.

அவசரகால அதிகாரங்கள்:

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள சாதாரண அதிகாரங்களுக்கு மேலதிகமாக, பின்வரும் மூன்று வகையான அவசரநிலைகளை கையாள்வதற்கு அரசியலமைப்பு குடியரசுத் தலைவர்க்கு அசாதாரண அதிகாரங்களை வழங்குகிறது:

- (i) தேசிய அவசரநிலை (பிரிவு 352);
- (ii) குடியரசுத் தலைவரின் ஆட்சி (பிரிவு 356 & 365); மற்றும்
- (iii) நிதி அவசரநிலை (பிரிவு 360)

குடியரசுத் தலைவரின் வீட்டோ அதிகாரம்:

நாடாஞ்மன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதா, குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலைப் பெற்றால் மட்டுமே சட்டமாக முடியும். அத்தகைய மசோதா குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுக்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்டால், அவருக்கு மூன்று மாற்று வழிகள் உள்ளன (அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 111வது பிரிவின் கீழ்):

1. அவர் மசோதாவிற்கு தனது ஒப்புதலை வழங்கலாம், அல்லது
2. அவர் மசோதாவிற்கு தனது ஒப்புதலை நிறுத்தி வைக்கலாம், அல்லது
3. பாராஞ்மன்றத்தை மறுபரிசீலனை செய்வதற்காக அவர் மசோதாவை (அது பண் மசோதாவாக இல்லாவிட்டால்) திருப்பி அனுப்பலாம். எவ்வாறாயினும், திருத்தங்களுடனே அல்லது இல்லாமலோ பாராஞ்மன்றத்தால் மீண்டும் நிறைவேற்றப்பட்டு குடியரசுத் தலைவர்யிடம் மீண்டும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டால், குடியரசுத் தலைவர் இந்த மசோதாவுக்கு தனது ஒப்புதலை வழங்க வேண்டும்.

எனவே, பாராஞ்மன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதாக்கள் மீது குடியரசுத் தலைவருக்கு வீட்டோ அதிகாரம் உள்ளது, அதாவது மசோதாக்களுக்கு அவர் தனது ஒப்புதலைத் தடுக்க முடியும். குடியரசுத் தலைவர்க்கு இந்த அதிகாரத்தை வழங்குவதன் நோக்கம் இரண்டு வழிகள் ஆகும்

1. பாராஞ்மன்றத்தால் அவசர மற்றும் தவறாகக் கருதப்படும் சட்டத்தைத் தடுப்பது; மற்றும்
2. அரசியலமைப்பிற்கு முரணான சட்டத்தை தடுக்க.

நவீன மாநிலங்களில் நிறைவேற்று அதிகாரி அனுபவிக்கும் தடுப்பு அதிகாரத்தை பின்வரும் நான்கு வகைகளாக வகைப்படுத்தலாம்:

1. முழுமையான தடுப்பதிகாரம், அதாவது சட்டமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதாவுக்கு ஒப்புதல் வழங்கப்படாமல் இருப்பது.
2. தகுதியான தடுப்பதிகாரம், அதிக பெரும்பான்மையுடன் சட்டமன்றத்தால் முறியடிக்கப்படலாம்.
3. சஸ்பென்சிவ் வீட்டோ, இது சாதாரண பெரும்பான்மையுடன் சட்டமன்றத்தால் முறியடிக்கப்படலாம்.

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY**

4. பாக்கெட் வீட்டோ, அதாவது சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதா மீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காதது. மேற்கூறிய நான்கில், இந்தியக் குடியரசுத் தலைவருக்கு முழுமையான வீட்டோ, சஸ்பென்சில் வீட்டோ மற்றும் பாக்கெட் வீட்டோ ஆகிய மூன்று அதிகாரங்கள் உள்ளன. இந்திய குடியரசுத் தலைவர் வழக்கில் தகுதியான வீட்டோ இல்லை; இது அமெரிக்க குடியரசுத் தலைவர்யிடம் உள்ளது. இந்திய குடியரசுத் தலைவரின் மூன்று வீட்டோக்கள் கீழே விளக்கப்பட்டுள்ளன:

முழுமையான வீட்டோ:

பாராஞ்மன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு மசோதாவிற்கு குடியரசுத் தலைவர் தனது ஒப்புதலைத் தடுத்து நிறுத்தும் அதிகாரத்தை இது குறிக்கிறது. மசோதா முடிவடைகிறது மற்றும் ஒரு செயலாக மாறுது. வழக்கமாக, இந்த வீட்டோ பின்வரும் இரண்டு நிகழ்வுகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது:

1. தனிப்பட்ட உறுப்பினர்களின் மசோதாக்கள் (அதாவது, அமைச்சராக இல்லாத எந்தவொரு பாராஞ்மன்ற உறுப்பினராலும் அறிமுகப்படுத்தப்படும் மசோதாக்கள்) மற்றும்
2. அமைச்சரவை ராஜ்னாமா செய்யும் போது (மசோதாக்கள் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு ஆனால் குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுக்கு மன்) மற்றும் புதிய அமைச்சரவை அத்தகைய மசோதாக்களுக்கு தனது ஒப்புதலை வழங்க வேண்டாம் என்று குடியரசுத் தலைவர்க்கு அறிவுறுத்துகிறது.

1954 ஆம் ஆண்டில், குடியரசுத் தலைவர் டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத் PEPSU ஒதுக்கீட்டு மசோதாவுக்கு தனது ஒப்புதலைத் தடுத்து நிறுத்தினார். PEPSU மாநிலத்தில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி அமலில் இருந்தபோது இந்த மசோதா நாடாஞ்மன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனால், அந்த மசோதா குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுக்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்டதையடுத்து, குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி ரத்து செய்யப்பட்டது.

மீண்டும் 1991 இல், குடியரசுத் தலைவர் ஆர். வெங்கடராமன் நாடாஞ்மன்ற உறுப்பினர்களின் சம்பளம், படிகள் மற்றும் ஓய்வுதியம் (திருத்தம்) மசோதாவுக்கு தனது ஒப்புதலைத் தடுத்து நிறுத்தினார். குடியரசுத் தலைவரின் முந்தைய பரிந்துரையைப் பெறாமலேயே (லோக்சபா கலைக்கப்படுவதற்கு முந்தைய கடைசி நாளில்) இந்த மசோதா நாடாஞ்மன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டது.

சஸ்பென்சில் வீட்டோ:

பாராஞ்மன்றத்தை மறுபரிசிலனை செய்வதற்கான மசோதாவைத் திரும்பப் பெறும்போது குடியரசுத் தலைவர் இந்த வீட்டோவைப் பயன்படுத்துகிறார். எவ்வாறாயினும், திருத்தங்களுடனே அல்லது திருத்தங்களுடனே பாராஞ்மன்றத்தால் மீண்டும் நிறைவேற்றப்பட்டு குடியரசுத் தலைவர்யிடம் மீண்டும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டால், அந்த மசோதாவுக்கு குடியரசுத் தலைவர் தனது ஒப்புதலை வழங்குவது கட்டாயமாகும். இதன் பொருள், குடியரசுத் தலைவரின் வீட்டோ அதே சாதாரண பெரும்பான்மையால் (அமெரிக்காவில் தேவைப்படும் அதிக

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY**

பெரும்பான்மை அல்ல) மசோதாவை மீண்டும் நிறைவேற்றுவதன் மூலம் முறியடிக்கப்படுகிறது.

முன்னர் குறிப்பிட்டபடி, பண்ப் பில்கள் விஷயத்தில் குடியரசுத் தலைவர்க்கு இந்த வீட்டோ இல்லை. குடியரசுத் தலைவர் பண மசோதாவுக்கு தனது ஒப்புதலை அளிக்கலாம் அல்லது பண மசோதாவுக்கு தனது ஒப்புதலைத் தடுத்து நிறுத்தலாம் ஆனால் நாடாளுமன்றத்தின் மறுபரிசிலனைக்காக அதைத் திரும்பப் பேற முடியாது. பொதுவாக, குடியரசுத் தலைவர் தனது முந்தைய அனுமதியுடன் நாடாளுமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட பண மசோதாவுக்கு ஒப்புதல் அளிப்பார். பாக்கெட் வீட்டோ:

இந்த வழக்கில், குடியரசுத் தலைவர் மசோதாவை அங்கீகரிக்கவோ அல்லது நிராகரிக்கவோ அல்லது திருப்பி அனுப்பவோ இல்லை, ஆனால் காலவரையற்ற காலத்திற்கு மசோதாவை நிலுவையில் வைத்திருப்பார். மசோதா மீது எந்த நடவடிக்கையும் (பாசிட்டில் அல்லது நெகட்டில்) எடுக்காத குடியரசுத் தலைவரின் இந்த அதிகாரம் பாக்கெட் வீட்டோ என அழைக்கப்படுகிறது. குடியரசுத் தலைவர் இந்த வீட்டோ அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த முடியும், ஏனெனில் அரசியலமைப்பில் அவர் தனது ஒப்புதலுக்காக முன்வைக்கப்பட்ட ஒரு மசோதா தொடர்பாக அவர் முடிவெடுக்க வேண்டிய காலக்கெடு எதையும் குறிப்பிடவில்லை. மறுபுறம், அமெரிக்காவில், குடியரசுத் தலைவர் மறுபரிசிலனைக்காக மசோதாவை 10 நாட்களுக்குள் திருப்பி அனுப்ப வேண்டும். எனவே, அமெரிக்க அதிபரை விட இந்திய குடியரசு தலைவரின் பாக்கெட் பெரியது என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1986 ஆம் ஆண்டில், குடியரசுத் தலைவர் ஜெல் சிங் இந்திய தபால் அலுவலக (திருத்த) மசோதா தொடர்பாக பாக்கெட் வீட்டோவைப் பயன்படுத்தினார். ராஜீவ் காந்தி அரசால் நிறைவேற்றப்பட்ட இந்த மசோதா, பத்திரிகை சுதந்திரத்துக்குக் கட்டுப்பாடுகளை விதித்ததால், பரவலாக விமர்சிக்கப்பட்டது. முன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, 1989 இல், அடுத்த குடியரசுத் தலைவர் ஆர். வெங்கடராமன் மறுபரிசிலனைக்காக மசோதாவைத் திருப்பி அனுப்பினார், ஆனால் புதிய தேசிய முன்னணி அரசாங்கம் மசோதாவைக் கைவிட முடிவு செய்தது.

அரசியலமைப்பு திருத்த மசோதா தொடர்பாக குடியரசுத் தலைவருக்கு வீட்டோ அதிகாரம் இல்லை என்பதை இங்கு கவனிக்க வேண்டும். 1971 ஆம் ஆண்டின் 24 வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம் அரசியலமைப்புத் திருத்த மசோதாவிற்கு குடியரசுத் தலைவர் தனது ஒப்புதலை வழங்குவதைக் கட்டாயமாக்கியது.

மாநில சட்டத்தின் மீது குடியரசுத் தலைவரின் வீட்டோ:

குடியரசுத் தலைவருக்கு மாநிலச் சட்டம் தொடர்பான வீட்டோ அதிகாரமும் உண்டு. ஒரு மாநில சட்டமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு மசோதா, அது ஆளுநர் அல்லது குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலைப் பெற்றால் மட்டுமே (மசோதா குடியரசுத் தலைவரின் பரிசிலனைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்தால்) சட்டமாக மாறும்.

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY**

ஒரு மாநில சட்டமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு மசோதா, ஆளுநரின் ஒப்புதலுக்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்டால், அவருக்கு நான்கு மாற்று வழிகள் உள்ளன (அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 200வது பிரிவின் கீழ்):

1. அவர் மசோதாவிற்கு தனது ஒப்புதலை வழங்கலாம், அல்லது
2. அவர் மசோதாவிற்கு தனது ஒப்புதலை நிறுத்தி வைக்கலாம், அல்லது
3. மாநில சட்டமன்றத்தின் மறுபரிசீலனைக்காக அவர் மசோதாவை (அது பண மசோதாவாக இல்லாவிட்டால்) திருப்பி அனுப்பலாம் அல்லது
4. அவர் மசோதாவை குடியரசுத் தலைவரின் பரிசீலனைக்கு ஒதுக்கலாம்.

குடியரசுத் தலைவரின் பரிசீலனைக்காக ஆளுநரால் ஒரு மசோதாவை ஒதுக்கப்பட்டால், குடியரசுத் தலைவருக்கு மூன்று மாற்று வழிகள் உள்ளன (அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 201வது பிரிவின் கீழ்):

1. அவர் மசோதாவிற்கு தனது ஒப்புதலை வழங்கலாம், அல்லது
2. அவர் மசோதாவிற்கு தனது ஒப்புதலை நிறுத்தி வைக்கலாம், அல்லது
3. மாநில சட்டமன்றத்தின் மறுபரிசீலனைக்காக மசோதாவை (அது பண மசோதாவாக இல்லாவிட்டால்) திருப்பி அனுப்பும்படி அவர் ஆளுநருக்கு உத்தரவிடலாம். திருத்தங்களுடனே அல்லது திருத்தங்களோ இல்லாமலோ மாநில சட்டமன்றத்தால் மீண்டும் நிறைவேற்றப்பட்டு, குடியரசுத் தலைவரிடம் ஒப்புதலுக்காக மீண்டும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டால், அந்த மசோதாவுக்கு குடியரசுத் தலைவர் தனது ஒப்புதலை அளிக்க வேண்டிய கட்டாயம் இல்லை. குடியரசுத் தலைவரின் வீட்டோ அதிகாரத்தை மாநில சட்டமன்றம் மீற முடியாது என்பதே இதன் பொருள். மேலும், ஆளுநர் தனது பரிசீலனைக்கு ஒதுக்கிய மசோதா தொடர்பாக குடியரசுத் தலைவர் முடிவெடுக்க வேண்டிய காலக்கெடு எதையும் அரசியல் சாசனம் நிர்ணயிக்கவில்லை. எனவே, குடியரசுத் தலைவர் மாநிலச் சட்டம் தொடர்பாகவும் பாக்கெட் வீட்டோவைப் பயன்படுத்த முடியும்.

குடியரசுத் தலைவரின் ஆணையை உருவாக்கும் அதிகாரம்:

அரசியலமைப்பின் 123 வது பிரிவு பாராஞ்மன்றத்தின் இடைவேளையின் போது அவசரச் சட்டங்களை வெளியிட குடியரசுத் தலைவர்க்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது. இந்தச் சட்டங்கள் பாராஞ்மன்றச் சட்டத்தின் அதே சக்தியையும் விளைவையும் கொண்டவை, ஆனால் அவை தற்காலிகச் சட்டங்களின் தன்மையில் உள்ளன.

அவசரச் சட்டம் இயற்றும் அதிகாரம் குடியரசுத் தலைவரின் மிக முக்கியமான சட்டமியற்றும் அதிகாரமாகும். எதிர்பாராத அல்லது அவசரமான விஷயங்களைக் கையாள்வது அவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இந்த சக்தியின் பயிற்சிகள் பின்வரும் நான்கு வரம்புகளுக்கு உட்பட்டவை:

1. நாடாஞ்மன்றத்தின் இரு அவைகளும் கூட்டத்தொடரில் இல்லாதபோது அல்லது நாடாஞ்மன்றத்தின் இரு அவைகளில் ஏதேனும் ஒன்று கூடாதபோது மட்டுமே அவர் அவசரச் சட்டத்தை பிறப்பிக்க முடியும். ஒரு அவை மட்டுமே அமர்வில் இருக்கும்போது ஒரு சட்டத்தை வெளியிட

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY**

முடியும், ஏனெனில் ஒரு சட்டம் இரு அவைகளாலும் நிறைவேற்றப்படலாம் மற்றும் ஒரு அவையால் மட்டும் அல்ல. இரு அவைகளும் அமர்வின் போது செய்யப்பட்ட அவசரச் சட்டம் செல்லாது. எனவே, அவசரச் சட்டம் மூலம் சட்டமியற்றும் குடியரசுத் தலைவரின் அதிகாரம், சட்டத்தின் இணையான அதிகாரம் அல்ல.

2. அவர் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலைகள் உள்ளன என்று அவர் திருப்தி அடைந்தால் மட்டுமே அவர் ஒரு கட்டளையை உருவாக்க முடியும். கூப்பர் வழக்கில், (1970), குடியரசு தலைவரின் திருப்தியை தவறான காரணத்திற்காக நீதிமன்றத்தில் கேள்வி கேட்கலாம் என்று உச்ச நீதிமன்றம் கூறியது. இதன் பொருள் என்னவென்றால், ஒரு சர்ச்சைக்குரிய விஷயத்தில் அவசரச் சட்டத்தை பிறப்பிக்கும் நோக்கில் குடியரசுத் தலைவர் வேண்டுமென்றே ஒரு அவை அல்லது நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளையும் ஒத்திவைத்ததன் அடிப்படையில், அவசரச் சட்டத்தை வெளியிடுவதற்கான குடியரசுத் தலைவரின் முடிவை நீதிமன்றத்தில் கேள்விக்குள்ளாக்கலாம். பாராளுமன்ற முடிவு மற்றும் அதன் மூலம் பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரத்தை மீறுகிறது. 1975 ஆம் ஆண்டின் 38 வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம் குடியரசுத் தலைவரின் திருப்தியை இறுதியானது மற்றும் உறுதியானது மற்றும் நீதித்துறை மறுஆய்வுக்கு அப்பாறப்பட்டது. ஆனால் 1978 ஆம் ஆண்டின் 44 வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் இந்த ஏற்பாடு நீக்கப்பட்டது. எனவே, குடியரசுத் தலைவரின் திருப்தி தவறான காரணத்தின் அடிப்படையில் நியாயமானது.
3. பாராளுமன்றத்தின் சட்டத்தை உருவாக்கும் அதிகாரங்களுடன், காலவரையறை தவிர அனைத்து விஷயங்களிலும் அவரது கட்டளை உருவாக்கும் அதிகாரம் ஒருங்கிணைந்ததாகும். இது இரண்டு தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது:
  - (i) பார்லிமென்ட் சட்டங்களை இயற்றக்கூடிய பாடங்களின் மீது மட்டுமே ஓர் அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்க முடியும்.
  - (ii) ஒரு அவசரச் சட்டம் பாராளுமன்றத்தின் சட்டத்திற்கு உட்பட்ட அதே அரசியலமைப்பு வரம்புக்கு உட்பட்டது. எனவே, ஓர் அவசரச் சட்டம் எந்த அடிப்படை உரிமைகளையும் குறைக்கவோ அல்லது பறிக்கவோ முடியாது.
4. நாடாளுமன்ற இடைவேளையின் போது குடியரசுத் தலைவர் பிறப்பிக்கும் ஒவ்வொரு கட்டளையும் மீண்டும் கூடியதும் நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் வைக்கப்பட வேண்டும். இந்த அவசரச் சட்டம் இரு அவைகளாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டால், அது சட்டமாகிவிடும். பார்லிமென்ட் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்றால், பார்லிமென்ட் மீண்டும் கூடிய ஆறு வார காலாவதியில், அவசரச் சட்டம் செயல்படாது. பார்லிமென்டின் இரு அவைகளும் அதை ஏற்க மறுக்கும் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றினால்,

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY**

நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஆறு வாரங்களுக்கு முன்னதாகவே இந்த உத்தரவு செயல்படுவதை நிறுத்தலாம். வெவ்வேறு தேதிகளில் நாடாளுமன்றத்தின் அவைகள் மீண்டும் ஒன்றுகூடுவதற்கு அழைக்கப்பட்டால், அந்த தேதிகளின் பிற்பகுதியில் இருந்து ஆறு வார கால அளவு கணக்கிடப்படும். இதன் பொருள், ஒரு அவசரச் சட்டத்தின் அதிகபட்ச ஆயுட்காலம் ஆறு மாதங்கள் மற்றும் ஆறு வாரங்களாக இருக்கலாம், பாராளுமன்றத்தால் அங்கீகரிக்கப்படாத பட்சத்தில் (ஆறு மாதங்கள் பாராளுமன்றத்தின் இரண்டு அமர்வுகளுக்கு இடையிலான அதிகபட்ச இடைவெளி). ஒரு அரசாணை நாடாளுமன்றத்தில் முன்வைக்கப்படாமல் காலாவதியாகிவிட அனுமதிக்கப்படும் பட்சத்தில், அதன் கீழ் செய்து முடிக்கப்பட்ட செயல்கள், அது செயல்படுவதை நிறுத்தும் முன், முழுமையாக செல்லுபடியாகவும் பயனுள்ளதாகவும் இருக்கும்.

குடியரசுத் தலைவர் எந்த நேரத்திலும் அவசரச் சட்டத்தை திரும்பப் பெறலாம். எவ்வாறாயினும், அவசரச் சட்டத்தை உருவாக்கும் அவரது அதிகாரம் ஒரு விருப்பமான அதிகாரம் அல்ல, மேலும் அவர் பிரதம மந்திரி தலைமையிலான அமைச்சர்கள் குழுவின் ஆலோசனையின் பேரில் மட்டுமே ஒரு அவசரச் சட்டத்தை வெளியிடலாம் அல்லது திரும்பப் பெறலாம்.

மற்ற எந்தச் சட்டத்தைப் போலவே ஒரு கட்டளையும், பின்னோக்கிப் பார்க்கக்கூடியதாக இருக்கலாம், அதாவது, அது முந்தைய தேதியிலிருந்து நடைமுறைக்கு வரலாம். இது பாராளுமன்றத்தின் எந்தச் சட்டத்தையும் அல்லது மற்றொரு சட்டத்தையும் மாற்றியமைக்கலாம் அல்லது ரத்து செய்யலாம். இது ஒரு வரிச் சட்டத்தையும் மாற்றலாம் அல்லது திருத்தலாம். எனினும், அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்ய வெளியிட முடியாது.

இந்தியாவில் குடியரசுத் தலைவரின் ஆணையை உருவாக்கும் அதிகாரம் அசாதாரணமானது மற்றும் அமெரிக்கா மற்றும் இங்கிலாந்து உட்பட உலகின் பெரும்பாலான ஐன்நாயக அரசியலமைப்புகளில் காணப்படவில்லை. குடியரசுத் தலைவரின் அவசரச் சட்டத்தை உருவாக்கும் அதிகாரத்தை நியாயப்படுத்தும் வகையில், டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர், நாடாளுமன்றக் கூட்டத்தொடர் நடைபெறாதபோது திடீரெனவும் உடனடியாகவும் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலையை நிறைவேற்று அதிகார சபைக்கு உதவும் வகையில் அவசரச் சட்டத்தை வெளியிடுவதற்கான வழிமுறை வகுக்கப்பட்டுள்ளது என்று அரசியல் நிர்ணய சபையில் கூறினார். 352வது பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தேசிய அவசரநிலையுடன் குடியரசுத் தலைவரின் அவசரச் சட்டத்திற்கு எந்தத் தொடர்பும் இல்லை என்பதை இங்கு தெளிவுபடுத்த வேண்டும். போர் அல்லது வெளி ஆக்கிரமிப்பு அல்லது ஆயுதக் கிளர்ச்சி இல்லாதபோதும் குடியரசுத் தலைவர் அவசரச் சட்டத்தை வெளியிடலாம்.

லோக்சபா விதிகளின்படி, ஒரு அவசரச் சட்டத்தை மாற்றுவதற்கான மசோதாவை அவையில் அறிமுகப்படுத்தும் போதெல்லாம், அவசரச் சட்டத்தின் மூலம் உடனடி

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY**

சட்டத்தை அவசியமாக்கிய சூழ்நிலைகளை விளக்கும் அறிக்கையும் அவையின் முன் வைக்கப்பட வேண்டும்.

குடியரசுத் தலைவர் அவசரச் சட்டத்தை மறுசீரமைப்பது தொடர்பாக இதுவரை உச்ச நீதிமன்றத்தில் எந்த வழக்கும் செல்லவில்லை.

ஆனால், டி சி வாத்வா வழக்கில் (1987) உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு இங்கு மிகவும் பொருத்தமானது. அந்த வழக்கில், 1967—1981 க்கு இடையில் பீகார் கவர்னர் 256 அவசரச் சட்டங்களை பிறப்பித்ததாகவும், இவை அனைத்தும் ஒரு வருடம் முதல் பதினான்கு ஆண்டுகள் வரை அவ்வப்போது மறுபிரதிகள் மூலம் அமலில் இருந்ததாகவும் நீதிமன்றம் சுட்டிக்காட்டியது. சட்டசபையில் மர்சோதாக்களை நிறைவேற்ற எந்த முயற்சியும் இல்லாமல் ஒரே வாசகத்துடன் அவசரச் சட்டங்களை அடுத்தடுத்து மறுபிரசரம் செய்வது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை மீறுவதாகவும், அவ்வாறு மறுபிரசரம் செய்யப்பட்ட அரசாணை ரத்து செய்யப்படும் என்றும் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. அரசாணை மூலம் சட்டம் இயற்றும் விதிவிலக்கான அதிகாரத்தை மாநில சட்டமன்றத்தின் சட்டமியற்றும் அதிகாரத்திற்கு மாற்றாகப் பயன்படுத்த முடியாது என்று அது கூறியது.

குடியரசுத் தலைவரின் மன்னிப்பு அதிகாரம்:

அரசியலமைப்பின் 72 வது பிரிவு, அனைத்து வழக்குகளிலும் விசாரிக்கப்பட்டு குற்றவாளிகளுக்கு மன்னிப்பு வழங்க குடியரசுத் தலைவர்க்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது:

1. தண்டனை அல்லது தீர்ப்பு என்பது யூனியன் சட்டத்திற்கு எதிரான குற்றத்திற்காக;
2. தண்டனை அல்லது தீர்ப்பு இராணுவ நீதிமன்றத்தால் (இராணுவ நீதிமன்றம்); மற்றும்
3. தண்டனை என்பது மரண தண்டனை.

குடியரசுத் தலைவரின் மன்னிப்பு அதிகாரம் நீதித்துறையில் இருந்து சுயாதீனமானது; அது ஒரு நிர்வாக அதிகாரம். ஆனால், குடியரசுத் தலைவர் இந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தும்போது, மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றமாக அமர்வதில்லை.

குடியரசுத் தலைவர்க்கு இந்த அதிகாரத்தை வழங்குவதன் இரண்டு நோக்கங்கள்:

- (i) சட்டத்தின் செயல்பாட்டில் ஏதேனும் நீதித்துறை பிழைகளை சரிசெய்வதற்கான கதவைத் திறந்து வைப்பது; மற்றும்,
- (ii) குடியரசுத் தலைவர் தேவையற்ற கடுமையான தண்டனையாக கருதும் தண்டனையிலிருந்து நிவாரணம் பெற.

குடியரசுத் தலைவரின் மன்னிப்பு அதிகாரத்தில் பின்வருவன அடங்கும்:

1. மன்னித்தல்:

இது தண்டனையை தடை நீக்குகிறது மற்றும் அனைத்து தண்டனைகள், தடை மற்றும் தகுதியிழப்புகளிலிருந்து குற்றவாளியை முழுமையாக விடுவிக்கிறது.

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY**

2. பரிமாற்றம்:

இது இலகுவான வடிவத்திற்கு ஒரு வகையான தண்டனையை மாற்றுவதைக் குறிக்கிறது. உதாரணமாக, ஒரு மரண தண்டனை கடுமையான சிறைத்தண்டனையாக மாற்றப்படலாம், இது ஒரு எளிய சிறைத்தண்டனையாக மாற்றப்படலாம்.

3. நிவாரணம்

வாக்கியத்தின் காலத்தை அதன் தன்மையை மாற்றாமல் குறைப்பதை இது குறிக்கிறது. உதாரணமாக, இரண்டு ஆண்டுகள் கடுங்காவல் சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டால், அது ஒரு வருடத்திற்குக் கடுமையான சிறைத் தண்டனையாக மாற்றப்படலாம்.

4. ஓய்வு

ஒரு குற்றவாளி மாற்றுத்திறனாளி அல்லது ஒரு பெண் குற்றவாளியின் கர்ப்பம் போன்ற சில சிறப்பு உண்மைகளின் காரணமாக முதலில் வழங்கப்பட்ட தண்டனைக்கு பதிலாக குறைவான தண்டனையை வழங்குவதை இது குறிக்கிறது.

5. விலக்கு

இது ஒரு தற்காலிக காலத்திற்கு ஒரு தண்டனையை (குறிப்பாக மரணம்) நிறைவேற்றுவதைத் தடுக்கிறது. குற்றவாளிக்கு குடியரசுத் தலைவரிடம் மன்னிப்பு பெற நேரம் கிடைப்பதே இதன் நோக்கமாகும்.

அரசியலமைப்பின் 161 வது பிரிவின் கீழ், ஒரு மாநில ஆளுநருக்கும் மன்னிப்பு அதிகாரம் உள்ளது. எனவே, மாநில சட்டத்திற்கு எதிரான எந்தவொரு குற்றத்திற்காகவும் தண்டனை பெற்ற எந்தவொரு நபரின் தண்டனையையும் மன்னிப்பு, தளர்வு, அவகாசம் மற்றும் தண்டனையை விடுவித்தல் அல்லது இடைநிறுத்துதல், நீக்குதல் மற்றும் மாற்றுதல் ஆகியவற்றை ஆளுநர் வழங்கலாம். ஆனால், ஆளுநரின் மன்னிப்பு அதிகாரம் குடியரசுத் தலைவரின் அதிகாரத்திலிருந்து பின்வரும் இரண்டு அம்சங்களில் வேறுபடுகிறது:

1. இராணுவ நீதிமன்றத்தால் (இராணுவ நீதிமன்றங்கள்) விதிக்கப்பட்ட தண்டனைகளை குடியரசுத் தலைவர் மன்னிக்க முடியும், அதே சமயம் கவர்னரால் மன்னிக்க முடியாது.
2. குடியரசுத் தலைவர் மரண தண்டனையை மன்னிக்க முடியும் அதே சமயம் கவர்னரால் முடியாது. ஒரு மாநில சட்டம் மரண தண்டனையை பரிந்துரைத்தாலும், மன்னிப்பு வழங்கும் அதிகாரம் குடியரசுத் தலைவருக்கே உள்ளது, ஆளுநருக்கு அல்ல. இருப்பினும், ஆளுநர் மரண தண்டனையை இடைநிறுத்தலாம், ரத்து செய்யலாம் அல்லது மாற்றலாம். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மரண தண்டனையை இடைநிறுத்துதல், விடுதலை செய்தல் மற்றும் குறைத்தல் ஆகியவற்றில் கவர்னர் மற்றும் குடியரசுத் தலைவர் இருவருக்கும் ஒரே நேரத்தில் அதிகாரம் உள்ளது..

UNIT - V - INDIAN POLITY

உச்ச நீதிமன்றம் பல்வேறு வழக்குகளின் கீழ் குடியரசுத் தலைவரின் மன்னிப்பு அதிகாரத்தை ஆராய்ந்து பின்வரும் கொள்கைகளை வகுத்தது:

1. கருணை மனுதாரருக்கு குடியரசுத் தலைவரின் வாய்மொழி விசாரணைக்கு உரிமை இல்லை.
2. குடியரசுத் தலைவர் ஆதாரங்களை புதிதாக ஆய்வு செய்து நீதிமன்றத்தின் பார்வையில் இருந்து வேறுபட்ட கருத்தை எடுக்கலாம்.
3. யூனியன் அமைச்சரவையின் ஆலோசனையின் பேரில் குடியரசுத் தலைவர்யால் அதிகாரம் பயன்படுத்தப்படும்.
4. குடியரசுத் தலைவர் தனது உத்தரவுக்கான காரணங்களைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டவர் அல்ல.
5. குடியரசுத் தலைவர் அவர் தேவையற்ற கடுமையான தண்டனை என்று கருதும் ஒரு வாக்கியத்திலிருந்து மட்டுமல்ல, வெளிப்படையான தவறுகளிலிருந்தும் நிவாரணம் பெற முடியும்.
6. குடியரசுத் தலைவர் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கு உச்ச நீதிமன்றம் குறிப்பிட்ட வழிகாட்டுதல்களை வகுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.
7. குடியரசுத் தலைவரின் முடிவு தனிச்சையானது, பகுத்தறிவற்றது, தவறான நம்பிக்கை அல்லது பாரபட்சமானது தவிர, குடியரசுத் தலைவரின் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவது நீதித்துறை மறுஆய்வுக்கு உட்பட்டது அல்ல.
8. முந்தைய கருணை மனு குடியரசுத் தலைவரால் நிராகரிக்கப்பட்ட நிலையில், மற்றொரு மனுவை தாக்கல் செய்வதன் மூலம் தடை பெற முடியாது.

குடியரசுத் தலைவரின் அரசியலமைப்பு பதவி:

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் நாடாளுமன்ற ஆட்சி முறையை வழங்கியுள்ளது. இதன் விளைவாக, குடியரசுத் தலைவர் ஒரு பெயரளவிலான நிர்வாகியாக மட்டுமே ஆக்கப்பட்டுள்ளார்; பிரதம மந்திரி தலைமையிலான அமைச்சர்கள் குழுவே உண்மையான நிர்வாகமாகும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பிரதமர் தலைமையிலான அமைச்சர்கள் குழுவின் உதவி மற்றும் ஆலோசனையுடன் குடியரசுத் தலைவர் தனது அதிகாரங்களையும் செயல்பாடுகளையும் பயன்படுத்த வேண்டும்.

டாக்டர் பி ஆர் அம்பேத்கர் குடியரசுத் தலைவரின் உண்மையான நிலைப்பாட்டை பின்வருமாறு சுருக்கமாகக் கூறினார்:

“இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில், இந்திய ஒன்றியத்தின் தலைவராக, யூனியன் தலைவர் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு செயல்பாட்டாளர் இருக்கிறார். செயலாளரின் தலைப்பு அமெரிக்க குடியரசுத் தலைவர்யை நினைவுட்டுகிறது. ஆனால் பெயர்களின் அடையாளத்திற்கு அப்பால், அமெரிக்காவில் நடைமுறையில் உள்ள அரசாங்க வடிவத்திற்கும் இந்திய அரசியலமைப்பின் கீழ் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அரசாங்க வடிவத்திற்கும் இடையில் பொதுவானது

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY**

எதுவுமில்லை. அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் வடிவம் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி முறை என்றும் இந்திய அரசியலமைப்பு ஏற்றுக்கொண்டது பாராளுமன்ற முறை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. அமெரிக்காவின் குடியரசுத் தலைவர் முறையின் கீழ், குடியரசுத் தலைவர் நிர்வாகத்தின் தலைமைத் தலைவராக உள்ளார் மற்றும் நிர்வாகம் அவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி, ஆங்கிலேய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி குடியரசுத் தலைவர் மன்னரின் அதே பதவியை வகிக்கிறார். அவர் மாநிலத்தின் தலைவர் ஆனால் நிர்வாகத்தின் தலைவர் அல்ல. அவர் தேசத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார் ஆனால் தேசத்தை ஆளவில்லை. அவர் தேசத்தின் அடையாளம். நிர்வாகத்தில் அவரது இடம் ஒரு சடங்கு சாதனம் அல்லது நாட்டின் முடிவுகள் அறியப்படும் ஒரு முத்திரை. அவர் பொதுவாக அமைச்சர்களின் அறிவுரைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டவர். அவர்களின் அறிவுரைக்கு மாறாக அவர் எதையும் செய்ய முடியாது. அல்லது அவர்களின் ஆலோசனை இல்லாமல் எதையும் செய்ய முடியாது. அமெரிக்க குடியரசுத் தலைவர் எந்த நேரத்திலும் எந்த செயலாளரையும் பதவி நீக்கம் செய்யலாம். இந்திய யூனியன் தலைவருக்கு அவ்வாறு செய்ய அதிகாரம் இல்லை, அவருடைய அமைச்சர்கள் பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மையைக் கட்டளையிடும் வரை”.

குடியரசுத் தலைவரின் அரசியலமைப்பு நிலைப்பாட்டை மதிப்பிடுவதில், 53, 74 மற்றும் 75 வது பிரிவுகளின் விதிகள் குறித்து குறிப்பாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.

1. யூனியனின் நிறைவேற்று அதிகாரம் குடியரசுத் தலைவர்யிடம் ஒப்படைக்கப்படும் மற்றும் இந்த அரசியலமைப்பின் (கட்டுரை 53) இணங்க நேரடியாகவோ அல்லது அவருக்குக் கீழ் உள்ள அதிகாரியின் மூலமாகவோ அவரால் யன்படுத்தப்படும்.
2. குடியரசுத் தலைவருக்கு உதவுவதற்கும் ஆலோசனை வழங்குவதற்கும் பிரதம மந்திரி தலைமையில் ஒரு அமைச்சர்கள் குழு இருக்கும், அவர் தனது பணிகளைச் செயல்படுத்தும்போது, அத்தகைய ஆலோசனையின்படி செயல்படுவார் (பிரிவு 74).
3. அமைச்சர்கள் குழு மக்களைவக்கு கூட்டாகப் பொறுப்பேற்க வேண்டும் (பிரிவு 75). இந்த ஏற்பாடுதான் நாடாளுமன்ற ஆட்சி முறையின் அடித்தளம்.

1976 ஆம் ஆண்டின் 42 வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம் (இந்திரா காந்தி அரசாங்கத்தால் இயற்றப்பட்டது) பிரதம மந்திரி தலைமையிலான அமைச்சர்கள் குழுவின் ஆலோசனைக்கு குடியரசுத் தலைவரைக் கட்டுப்படுத்தியது. 1978 ஆம் ஆண்டின் 44 வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம் (மொரார்ஜி தேசாய் தலைமையிலான ஐனதா கட்சி அரசாங்கத்தால் இயற்றப்பட்டது) அத்தகைய ஆலோசனையை பொதுவாகவோ அல்லது வேறுவிதமாகவோ மறுபரிசீலனை செய்ய அமைச்சர்கள் குழுவைக் கோருவதற்கு குடியரசுத் தலைவர்க்கு அதிகாரம் அளித்தது. இருப்பினும், அத்தகைய மறுபரிசீலனைக்குப் பிறகு டெண்டர் செய்யப்பட்ட ஆலோசனையின்படி அவர் 'செயல்படுவார்'. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், குடியரசுத் தலைவர் தனது அமைச்சர்களை மறுபரிசீலனை

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY**

செய்வதற்கான ஒரு விஷயத்தை ஒரு முறை திரும்பப் பெறலாம், ஆனால் மறுபரிசீலனை செய்யப்பட்ட ஆலோசனை பின்னக்கப்படும்.

அக்டோபர் 1997 இல், அமைச்சரவை உத்தரப் பிரதேசத்தில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியை (பிரிவு 356 இன் கீழ்) விதிக்க குடியரசுத் தலைவர் கே ஆர் நாராயணனுக்குப் பரிந்துரைத்தது. அமைச்சரவையின் மறுபரிசீலனைக்கு குடியரசுத் தலைவர் இந்த விஷயத்தை திருப்பி அனுப்பினார், பின்னர் இந்த விவகாரத்தில் முன்னோக்கி நகர்த்த வேண்டாம் என்று முடிவு செய்தார். இதனால், கல்யாண் சிங் தலைமையிலான பாஜக அரசு காப்பாற்றப்பட்டது. மீண்டும் செப்டம்பர் 1998 இல், குடியரசுத் தலைவர் கே.ஆர். நாராயணன் பீகாரில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியை அமல்படுத்தக் கோரிய அமைச்சரவையின் பரிந்துரையை திருப்பி அனுப்பினார். இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு, அமைச்சரவை அதையே மீண்டும் அறிவுறுத்தியது. அதன்பிறகுதான் 1999 பிப்ரவரியில் பீகாரில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி அமல்படுத்தப்பட்டது.

குடியரசுத் தலைவர்க்கு அரசியலமைப்பு விருப்புறிமை இல்லை என்றாலும், அவருக்கு சில சூழ்நிலை விருப்புறிமை உள்ளது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பின்வரும் சூழ்நிலைகளில் குடியரசுத் தலைவர் தனது விருப்பப்படி (அதாவது அமைச்சர்களின் ஆலோசனையின்றி) செயல்பட முடியும்:

- (i) லோக்சபாவில் எந்தக் கட்சிக்கும் அறுதிப் பெரும்பான்மை இல்லாதபோது அல்லது பதவியில் இருக்கும் பிரதமர் திட்டங்களை மரணமடைந்து, வெளிப்படையான வாரிசு இல்லாதபோது பிரதமரை நியமித்தல்.
- (ii) மக்களவையின் நம்பிக்கையை நிருபிக்க முடியாதபோது அமைச்சர்கள் குழுவை நீக்குதல்.
- (iii) அமைச்சர்கள் குழு பெரும்பான்மையை இழந்தால் மக்களவை கலைக்கப்படும்.

குடியரசு துணைத் தலைவர்

குடியரசு துணைத் தலைவர் நாட்டின் இரண்டாவது மிக உயர்ந்த பதவியை வகிக்கிறார். முன்னுரிமையின் உத்தியோகபூர்வ அடிப்படையில் குடியரசுதலைவருக்கு அடுத்த பதவி அவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அலுவலகம் அமெரிக்க குடியரசு துணைத் தலைவர்யின் மாதிரியாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தேர்தல்:

குடியரசுத் தலைவரைப் போலவே குடியரசுத் துணைத் தலைவரும் மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமல் மறைமுகத் தேர்தல் முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளின் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட தேர்தல் கல்லூரியின் உறுப்பினர்களால் அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். எனவே, இந்த தேர்தல் கல்லூரி, குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலுக்கான தேர்தல் கல்லூரியில் இருந்து பின்வரும் இரண்டு அம்சங்களில் வேறுபட்டது:

MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

1. இது பாராளுமன்றத்தின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மற்றும் பரிந்துரைக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் இருவரையும் கொண்டுள்ளது (ஜனாதிபதியின் விஷயத்தில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் மட்டுமே).
2. இது மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை உள்ளடக்காது (ஜனாதிபதி விஷயத்தில், மாநில சட்டமன்றங்களின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் சேர்க்கப்படுகிறார்கள்). இந்த வேறுபாட்டிற்கான காரணத்தை டாக்டர் பி ஆர் அம்பேத்கர் விளக்கினார்:

"ஜனாதிபதி மாநிலத்தின் தலைவர் மற்றும் அவரது அதிகாரம் மையம் மற்றும் மாநிலங்களின் நிர்வாகத்திற்கு நீட்டிக்கப்படுகிறது. இதையடுத்து, அவரது தேர்தலில், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மட்டுமின்றி, மாநிலங்களைவு உறுப்பினர்களும் குரல் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம். ஆனால், துணைக் குடியரசுத் தலைவர் பதவிக்கு வரும்போது, மாநிலங்களைவுக்குத் தலைமை தாங்குவதுதான் அவருடைய இயல்பான செயல்பாடுகள். இது ஒரு அரிய சந்தர்ப்பத்தில் மட்டுமே, அதுவும் ஒரு தற்காலிக காலத்திற்கு, அவர் ஜனாதிபதியின் கடமைகளை பொறுப்பேற்க அழைக்கப்படலாம். அப்படியிருக்க, மாநிலங்களைவு உறுப்பினர்களையும் துணைக் குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில் பங்கேற்க அழைக்க வேண்டும் என்று தோன்றவில்லை. ஆனால், இரண்டு இடங்களிலும் தேர்தல் முறை ஒன்றுதான். எனவே, குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலைப் போலவே, துணைத் தலைவர் தேர்தலும் விகிதாச்சாரப் பிரதிநிதித்துவ முறைப்படி ஒந்தை மாற்றத்தக்க வாக்கு மூலமும், வாக்குப்பதிவு ரகசிய வாக்கெடுப்பு முறையிலும் நடத்தப்படுகிறது.

தகுதிகள்:

துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு, ஒருவர் பின்வரும் தகுதிகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்:

1. அவர் இந்திய குடிமகனாக இருக்க வேண்டும்.
2. அவர் 35 வயது பூர்த்தியடைந்திருக்க வேண்டும்.
3. அவர் ராஜ்யசபா உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு தகுதி பெற்றவராக இருக்க வேண்டும்.
4. அவர் மத்திய அரசு அல்லது எந்த மாநில அரசு அல்லது எந்த உள்ளூர் அதிகாரம் அல்லது வேறு எந்த பொது அதிகாரத்தின் கீழ் எந்த ஒரு லாபம் ஈட்டும் பதவியையும் வகிக்க கூடாது.

ஆனால், மத்திய அரசின் தற்போதைய தலைவர் அல்லது துணைத் தலைவர், எந்த மாநிலத்தின் ஆளுநர் மற்றும் மத்திய அல்லது எந்த மாநில அமைச்சரும் எந்த லாபகரமான பதவியையும் வகிப்பதாகக் கருதப்படுவதில்லை, எனவே துணைக் குடியரசுத் தலைவர் வேட்பாளராக இருக்கத் தகுதியுடையவர்.

மேலும், துணைத் தலைவர் பதவிக்கான தேர்தலுக்கான வேட்பாளரின் நியமனம் குறைந்தபட்சம் 20 வாக்காளர்கள் முன்மொழிபவர்களாகவும், 20 வாக்காளர்கள்

MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY

இரண்டாம் நிலை தேர்வாளர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு வேட்பாளரும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியில் 15,000 பாதுகாப்பு வைப்புத் தொகை செலுத்த வேண்டும். பதவி ஏற்பு அல்லது உறுதிமொழி:

தனது அலுவலகத்திற்குள் நுழைவதற்கு முன், துணைத் தலைவர் ஒரு உறுதிமொழியைச் செய்து சந்தா செலுத்த வேண்டும். துணைக் குடியரசுத் தலைவர் சத்தியப் பிரமாணத்தில்:

1. இந்திய அரசியலமைப்பின் மீது உண்மையான நம்பிக்கை மற்றும் விசுவாசம் மற்றும்
2. தனது அலுவலகத்தின் கடமைகளை உண்மையாக நிறைவேற்றுவது. குடியரசுத் தலைவர் அல்லது அவரால் நியமிக்கப்பட்ட சிலரால் துணைக் குடியரசுத் தலைவர் பதவிப் பிரமாணம் செய்து வைக்கப்படுகிறது.

அலுவலக நிபந்தனைகள்:

அரசியலமைப்பு குடியரசு துணைத் தலைவர் அலுவலகத்தின் பின்வரும் இரண்டு நிபந்தனைகளை வகுத்துள்ளது:

1. அவர் பாராளுமன்றம் அல்லது மாநில சட்டமன்றத்தின் ஒரு அவையில் உறுப்பினராக இருக்கக்கூடாது. அத்தகைய நபர் யாரேனும் துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், அவர் துணைத் தலைவராக அவர் பதவிக்கு வரும் தேதியில் அந்த அவையில் தனது இருக்கையை காலி செய்ததாகக் கருதப்படுகிறது.
2. அவர் வேறு எந்த லாபகரமான பதவியையும் வகிக்கக் கூடாது.

பதவிக்காலம்:

துணைக் குடியரசுத் தலைவர் தனது பதவிக்கு வந்த நாளிலிருந்து ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பதவியில் இருப்பார். எவ்வாறாயினும், ராஜ்ஞாமா கடிதத்தை ஜனாதிபதிக்கு அனுப்புவதன் மூலம் அவர் எந்த நேரத்திலும் தனது பதவியை ராஜ்ஞாமா செய்யலாம். அவரது பதவிக்காலம் முடிவதற்குள் அவரை பதவியில் இருந்து நீக்கவும் முடியும். அவரை நீக்குவதற்கு முறையான குற்றச்சாட்டு தேவையில்லை. ராஜ்யசபாவின் தீர்மானத்தின் மூலம் அறுதிப் பெரும்பான்மையால் (அதாவது, சபையின் மொத்த உறுப்பினர்களின் பெரும்பான்மை) நிறைவேற்றப்பட்டு, மக்களைவையால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதன் மூலம் அவர் நீக்கப்படலாம். ஆனால், குறைந்தபட்சம் 14 நாட்களுக்கு முன்னரிவிப்பு வழங்கப்படாவிட்டால், அத்தகைய தீர்மானத்தை நகர்த்த முடியாது. அவரை நீக்குவதற்கான எந்த காரணமும் அரசியலமைப்பில் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

துணைக் குடியரசுத் தலைவர் தனது பதவிக் காலமான ஐந்தாண்டுகளைத் தாண்டி அவருக்குப் பின் பதவியேற்கும் வரை பதவியில் இருக்க முடியும். அந்த அலுவலகத்திற்கு மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கும் அவர் தகுதியானவர். அவர் எத்தனை முறை வேண்டுமானாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம்.

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY**

அலுவலகத்தில் காலியிடம்:

துணைக் குடியரசுத் தலைவர் பதவியில் காலியிடம் பின்வரும் வழிகளில் ஏதேனும் ஏற்படலாம்:

1. ஜந்தாண்டு பதவிக்காலம் முடிவடைந்ததும்.
2. அவரது ராஜீனாமா மூலம்.
3. அவரது நீக்கம்.
4. அவரது மரணத்தால்.
5. இல்லையெனில், உதாரணமாக, அவர் பதவியில் இருக்க தகுதியற்றவராக மாறும் போது அல்லது அவரது தேர்தல் செல்லாது என்று அறிவிக்கப்படும் போது.

தற்போதைய துணைத் தலைவரின் பதவிக்காலம் முடிவடைவதால், அந்த பதவி காலியாகவுள்ள நிலையில், பதவிக்காலம் முடிவதற்குள், அந்த பதவியை நிரப்புவதற்கான தேர்தல் நடத்தப்பட வேண்டும்.

பதவியை ராஜீனாமா செய்தல், நீக்குதல், மரணம் அல்லது வேறு வழிகளில் காலியாகிவிட்டால், காலியிடத்தை நிரப்புவதற்கான தேர்தலை விரைவில் நடத்த வேண்டும். புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட துணைத் தலைவர், அவர் பதவியேற்ற நாளிலிருந்து ஜந்து ஆண்டுகள் முழுப் பதவியில் இருப்பார்.

தேர்தல் சர்ச்சைகள்:

துணைக் குடியரசுத் தலைவர் தேர்தல் தொடர்பான அனைத்து சந்தேகங்களும் சர்ச்சைகளும் உச்ச நீதிமன்றத்தால் விசாரிக்கப்பட்டு முடிவெடுக்கப்படும். தேர்தல் கல்லூரி முழுமையடையவில்லை (அதாவது, தேர்தல் கல்லூரி உறுப்பினர்களிடையே ஏதேனும் காலியிடம் உள்ளது) என்ற காரணத்திற்காக ஒரு நபர் துணைத் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதை சவால் செய்ய முடியாது. ஒருவரைத் துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுப்பது உச்சநீதிமன்றத்தால் செல்லாது என அறிவிக்கப்பட்டால், உச்ச நீதிமன்றத்தின் அத்தகைய அறிவிப்பு தேதிக்கு முன் அவர் செய்த செயல்கள் செல்லாது (அதாவது, அவை தொடர்ந்து அமலில் இருக்கும்).

அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்:

குடியரசு துணைத் தலைவரின் செயல்பாடுகள் இரண்டு வகை:

1. அவர் ராஜ்யசபாவின் அதிகாரபூர்வ தலைவராக செயல்படுகிறார். இந்த நிலையில், அவரது அதிகாரங்களும் செயல்பாடுகளும் லோக்சபா சபாநாயகரின் அதிகாரங்களைப் போலவே உள்ளன. இந்த வகையில், அவர் அமெரிக்க துணைத் தலைவரைப் போன்றவர், அவர் சென்ட்டின் தலைவராகவும் செயல்படுகிறார் – அமெரிக்க சட்டமன்றத்தின் மேல் சபை.
2. அவர் ராஜீனாமா செய்தல், பதவி நீக்கம், மரணம் அல்லது வேறு காரணங்களால் குடியரசுத் தலைவர் பதவியில் காலியிடம் ஏற்படும் போது அவர் தலைவராகச் செயல்படுகிறார். புதிய குடியரசுத் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டிய அதிகப்சமாக ஆறு மாதங்களுக்கு மட்டுமே

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY**

அவர் தலைவராக செயல்பட முடியும். மேலும், பதவியில் இருக்கும் குடியரசுத் தலைவர் பதவிக்கு வராத காரணத்தாலும், நோய்வாய்ப்பட்டதாலும் அல்லது வேறு காரணங்களாலும் தனது பணிகளைச் செய்ய முடியாமல் போனால், குடியரசுத் தலைவர் தனது பதவியைத் தொடரும் வரை துணைக் குடியரசுத் தலைவர் தனது பணிகளைச் செய்வார்.

குடியரசுத் தலைவராகச் செயல்படும்போதோ அல்லது குடியரசுத் தலைவரின் பணிகளைச் செய்யும்போதோ, துணைக் குடியரசுத் தலைவர் ராஜ்யசபா தலைவரின் அலுவலகப் பணிகளைச் செய்வதில்லை. இந்த காலகட்டத்தில், அந்த கடமைகளை ராஜ்யசபா துணைத் தலைவர் செய்வார்.

இந்திய மற்றும் அமெரிக்க துணைத் தலைவர்கள் ஒப்பிடும்போது:

இந்திய குடியரசு துணைத் தலைவர்யின் அலுவலகம் அமெரிக்க குடியரசு துணைத் தலைவர்யின் மாதிரியாக இருந்தாலும், வித்தியாசம் உள்ளது. அமெரிக்கத் துணைத் தலைவர் ஜனாதிபதி பதவி காலியாகும்போது இவர் குடியரசுத் தலைவராக செயல்படுகிறார், மேலும் புதிய குடியரசுத் தலைவர் பதவியேற்கும் வரை இவர் குடியரசுத் தலைவராக இருக்கிறார். மறுபுறம், இந்தியத் துணைக் குடியரசுத் தலைவர், குடியரசுத் தலைவர் பதவி காலாவதியாகாத பதவிக் காலத்துக்குக் காலியாகும்போது அதை ஏற்கமாட்டார். புதிய ஜனாதிபதி பொறுப்பேற்கும் வரை அவர் தற்காலிக ஜனாதிபதியாக மட்டுமே பணியாற்றுகிறார். மேற்கூறியவற்றிலிருந்து, அந்தத் தகுதியில் துணைக் குடியரசுத் தலைவராகுக்கு அரசியலமைப்புச் சட்டம் எந்த குறிப்பிடத்தக்க பணியையும் ஒதுக்கவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. எனவே, சில அறிஞர்கள் அவரை 'அவரது மிகையான உயர்நிலை' என்று அழைக்கிறார்கள். இந்த அலுவலகம் இந்திய அரசின் அரசியல் தொடர்ச்சியை பராமரிக்கும் நோக்கில் உருவாக்கப்பட்டது.

ஊதியங்கள்:

குடியரசுத் துணைத் தலைவராகுக்கு அரசியலமைப்புச் சட்டம் எந்த ஊதியத்தையும் நிர்ணயிக்கவில்லை. ஆனால் அவர் தனது சம்பளத்தை ராஜ்யசபாவின் தலைவர் என்ற முறையில் பெறுகிறார். 2008ல், ராஜ்யசபா தலைவரின் சம்பளத்தை, மாதம், ரூ.40,000ல் இருந்து, ரூ.1.25 லட்சமாக, பார்லிமெண்ட் உயர்த்தியது. கூடுதலாக, அவர் தினசரி கொடுப்பனவு, இலவச வசதிகளுடன் கூடிய குடியிருப்பு, மருத்துவம், பயணம் மற்றும் பிற வசதிகளுக்கு உரிமையுண்டு.

குடியரசுத் துணைத் தலைவர் குடியரசுத் தலைவராகச் செயல்படும் அல்லது குடியரசுத் தலைவரின் பணிகளைச் செய்யும் எந்தக் காலகட்டத்திலும், அவர் ராஜ்யசபா தலைவராக சம்பளம் அல்லது கொடுப்பனவுகளுக்குத் தகுதியுடையவர் அல்ல, மாறாக குடியரசுத் தலைவரின் சம்பளம் மற்றும் படியை பெறுகிறார்.

MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY
பிரதமர்

அரசியலமைப்பின் மூலம் வழங்கப்பட்ட பாராளுமன்ற ஆட்சி முறையின் திட்டத்தில், ஜனாதிபதி பெயரளவிலான நிறைவேற்று அதிகாரம் பெற்றுள்ளார் மற்றும் பிரதம மந்திரி உண்மையான நிர்வாக அதிகாரத்தை பெற்றுள்ளார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், குடியரசுத் தலைவர் நாட்டின் தலைவர், பிரதமர் அரசாங்கத்தின் தலைவர்.

பிரதம மந்திரியின் நியமனம்:

பிரதமரைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும் நியமனம் செய்வதற்கும் அரசியலமைப்பில் குறிப்பிட்ட நடைமுறை எதுவும் இல்லை.

பிரதம மந்திரி ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுவார் என்று மட்டுமே 75வது பிரிவு கூறுகிறது.

எவ்வாறாயினும், யாரையும் பிரதமராக நியமிக்க ஜனாதிபதி சுதந்திரமாக இருக்கிறார் என்பதை இது குறிக்கவில்லை.

நாடாளுமன்ற ஆட்சி முறையின் மரபுகளின்படி, மக்களவையில் பெரும்பான்மை உள்ள கட்சியின் தலைவரை பிரதமராக குடியரசுத் தலைவர் நியமிக்க வேண்டும். மக்களவையில் எந்தக் கட்சிக்கும் தனிப்பெரும்பான்மை இல்லாதபோது, பிரதமரைத் தேர்ந்தெடுப்பதிலும் நியமனத்திலும் குடியரசுத் தலைவர் தனது தனிப்பட்ட விருப்புறிமையைப் பயன்படுத்தலாம். இத்தகைய குழந்தெயில், குடியரசுத் தலைவர் பொதுவாக மக்களவையில் மிகப் பெரிய கட்சி அல்லது கூட்டணியின் தலைவரை பிரதமராக நியமித்து, ஒரு மாதத்திற்குள் நம்பிக்கை வாக்கெடுப்பு நடத்துமாறு கேட்டுக்கொள்கிறார்.

மொரார்ஜி தேசாப் தலைமையிலான ஜனதா கட்சி ஆட்சி வீழ்ச்சியடைந்த பின்னர், 1979 ஆம் ஆண்டு நீலம் சஞ்சீவ ரெட்டி (அப்போதைய ஜனாதிபதி) சரண் சிங்கை (கூட்டணித் தலைவர்) பிரதமராக நியமித்தபோது, முதன்முறையாக குடியரசுத் தலைவர் இந்த விருப்புறிமையைப் பயன்படுத்தினார்.

பிரதமரைத் தேர்ந்தெடுப்பதிலும் நியமனம் செய்வதிலும் ஜனாதிபதி தனது தனிப்பட்ட தீர்ப்பைப் பயன்படுத்த வேண்டிய மற்றொரு குழந்தெய உள்ளது, அதாவது, பதவியில் இருக்கும் பிரதமர் திடீரென இறந்துவிட்டால், வெளிப்படையான வாரிசு இல்லை. எனில்.

1984-ல் இந்திரா காந்தி படுகொலை செய்யப்பட்டபோது இதுதான் நடந்தது. பாதுகாப்பு பிரதமர் நியமனத்தை புறக்கணித்து ராஜீவ் காந்தியை பிரதமராக நியமித்தார் அப்போதைய ஜனாதிபதி ஜெய்ல் சிங்.

பின்னர், காங்கிரஸ் கட்சியின் நாடாளுமன்றக் கட்சி அவரை ஒருமனதாக அதன் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தது. எவ்வாறாயினும், தற்போதைய பிரதமரின் மரணத்திற்குப் பிறகு, ஆனால் கட்சி புதிய தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்தால், அவரை பிரதமராக நியமிப்பதைத் தவிர ஜனாதிபதிக்கு வேறு வழியில்லை.

1980 ஆம் ஆண்டில், டெல்லி உயர்நீதிமன்றம், ஒரு நபர் பிரதமராக நியமிக்கப்படுவதற்கு முன்பு மக்களவையில் பெரும்பான்மையை நிருபிக்க

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY**

தேவையில்லை என்று அரசியலமைப்புச் சட்டம் கூறுகிறது. குடியரசுத் தலைவர் அவரை முதலில் பிரதமராக நியமித்துவிட்டு, நியாயமான காலத்திற்குள் மக்களவையில் பெரும்பான்மையை நிருபிக்கச் சொல்லலாம். உதாரணமாக, சரண் சிங் (1979), வி.பி.சிங் (1989), சந்திரசேகர் (1990), பி.வி.நரசிம்மராவ் (1991), ஏ.பி.வாஜ்யாபீ (1996), தேவகவுடா (1996), ஐ.கே.குஜ்ரால் (1997) மற்றும் மீண்டும் ஏ.பி.வாஜ்பாய் (1998) ஆகியோர் இந்த வழியில் பிரதமர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர்.

1997 இல், உச்ச நீதிமன்றம், நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் உறுப்பினராக இல்லாத ஒருவரை, ஆறு மாதங்களுக்குப் பிரதமராக நியமிக்கலாம், அதற்குள், அவர் நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளில் ஏதேனும் ஒன்றில் உறுப்பினராக வேண்டும்; இல்லையெனில், அவர் பிரதமர் பதவியை இழந்துவிடுவார். அரசியலமைப்பின்படி, பிரதமர் நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளில் ஏதேனும் ஒன்றில் உறுப்பினராக இருக்கலாம். உதாரணமாக, இந்திரா காந்தி (1966), தேவகவுடா (1996) மற்றும் மன்மோகன் சிங் (2004) ஆகிய மூன்று பிரதமர்கள் ராஜ்யசபா உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். மறுபுறம், பிரிட்டனில், பிரதமர் நிச்சயமாக ஸோயர் ஹவுஸ் (ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ்) உறுப்பினராக இருக்க வேண்டும்.

உறுதிமொழி, விதிமுறை மற்றும் சம்பளம்:

பிரதமர் பதவிக்கு வருவதற்கு முன், அவருக்கு பதவிப் பிரமாணமும், ரகசிய காப்பு பிரமாணமும் செய்து வைக்கிறார் ஜனாதிபதி. தனது பதவிப் பிரமாணத்தில், பிரதமர் சத்தியம் செய்கிறார்:

1. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மீது உண்மையான நம்பிக்கை மற்றும் விசவாசத்தைக் கொண்டிருக்க,
2. இந்தியாவின் இறையாண்மை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டை நிலைநிறுத்த,
3. அவரது அலுவலகத்தின் கடமைகளை உண்மையாகவும் மனசாட்சியுடனும் நிறைவேற்றுவது, மற்றும்
4. அச்சம் அல்லது தயவு, பாசம் அல்லது தீய விருப்பம் இல்லாமல், அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டத்தின்படி அனைத்து வகையான மக்களுக்கும் உரிமைகளை வழங்குதல்.

பிரதமர் தனது ரகசியக் காப்புப் பிரமாணத்தில், அமைச்சராக தனது கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவைப்படுவதைத் தவிர, தனது பரிசீலனைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட அல்லது மத்திய அமைச்சராக தனக்குத் தெரிந்த எந்தவொரு விஷயத்தையும் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ யாரிடமும் தெரிவிக்கவோ அல்லது வெளிப்படுத்தவோ மாட்டேன் என்று சத்தியம் செய்கிறார். பிரதமரின் பதவிக்காலம் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை, ஜனாதிபதியின் விருப்பத்தின் போது அவர் பதவியில் இருப்பார். எவ்வாறாயினும், ஜனாதிபதி எந்த நேரத்திலும் பிரதமரை பதவி நீக்கம் செய்யலாம் என்று இது அர்த்தப்படுத்துவதில்லை. ஸோக்சபாவில் பிரதமருக்கு பெரும்பான்மை ஆதரவு இருக்கும் வரை, ஜனாதிபதியால் அவரை பதவி நீக்கம் செய்ய முடியாது. இருப்பினும்,

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY**

மக்களவையின் நம்பிக்கையை அவர் இழந்தால், அவர் ராஜ்னாமா செய்ய வேண்டும் அல்லது ஜனாதிபதி அவரை பதவி நீக்கம் செய்யலாம்.

பிரதமரின் சம்பளம் மற்றும் கொடுப்பனவுகள் அவ்வப்போது பாராளுமன்றத்தால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினருக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய சம்பளம் மற்றும் கொடுப்பனவுகளை அவர் பெறுகிறார். கூடுதலாக, அவர் சம்பாதிப்பிற்கான கொடுப்பனவு, இலவச தங்குமிடம், பயணப்படி, மருத்துவ வசதிகள் போன்றவற்றைப் பெறுகிறார். 2001 ஆம் ஆண்டில், பாராளுமன்றம் அவரது குறைந்த அளவு படியை மாத்திற்கு 1,500 லிருந்து 3,000 ஆக உயர்த்தியது.

பிரதம மந்திரியின் அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்:

பிரதமரின் அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகளை பின்வரும் தலைப்புகளின் கீழ் ஆய்வு செய்யலாம்.

அமைச்சர்கள் சபை தொடர்பாக:

மத்திய மந்திரிகள் குழுவின் தலைவராக பிரதமர் பின்வரும் அதிகாரங்களை பெறுகிறார்:

1. ஜனாதிபதியால் அமைச்சர்களாக நியமிக்கப்படக்கூடிய நபர்களை அவர் பரிந்துரை செய்கிறார். பிரதமரால் பரிந்துரைக்கப்படும் நபர்களை மட்டுமே ஜனாதிபதி அமைச்சர்களாக நியமிக்க முடியும்.
2. அமைச்சர்களிடையே பல்வேறு இலாகாக்களை ஒதுக்கி மாற்றி அமைக்கிறார்.
3. அவர் ஒரு அமைச்சரை ராஜ்னாமா செய்யும்படி கேட்கலாம். அல்லது கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டால் அவரை பதவி நீக்கம் செய்ய ஜனாதிபதிக்கு ஆலோசனை வழங்கலாம்.
4. அமைச்சர்கள் குழுவின் கூட்டத்திற்கு அவர் தலைமை தாங்குகிறார் மற்றும் அதன் முடிவுகளை கையாள்கிறார்.
5. அவர் அனைத்து அமைச்சர்களின் செயல்பாடுகளையும் வழிநடத்துகிறார், வழிநடத்துகிறார், கட்டுப்படுத்துகிறார் மற்றும் ஒருங்கிணைக்கிறார்.
6. பதவியை ராஜ்னாமா செய்வதன் மூலம் அவர் மந்திரிகளின் பதவிகளும் காலாவதியாகிவிடும்.

அமைச்சர்கள் குழுவின் தலைவராக பிரதமர் நிற்பதால், பிரதமர் ராஜ்னாமா செய்யும் போது அல்லது இறக்கும் போது மற்ற அமைச்சர்கள் செயல்பட முடியாது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பதவியில் இருக்கும் பிரதமரின் ராஜ்னாமா அல்லது மரணம் தானாகவே அமைச்சர்கள் குழுவைக் கலைத்து, அதன் மூலம் வெற்றிடத்தை உருவாக்குகிறது. மறுபுறம், வேறு எந்த அமைச்சரின் ராஜ்னாமா அல்லது மரணம் மற்றும் பிரதமர் நிரப்ப விரும்பாத ஒரு அமைச்சர் பதவி வெற்றிடத்தை உருவாக்குகிறது.

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY**

ஜனாதிபதி தொடர்பில்:

குடியரசுத் தலைவர் தொடர்பாகப் பிரதமர் பின்வரும் அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ளார்:

அவர் ஜனாதிபதி மற்றும் மந்திரி சபைக்கு இடையோன முக்கிய தகவல் தொடர்பாக உள்ளார். இது பிரதமரின் கடமை:

1. யூனியன் விவகாரங்களின் நிர்வாகம் மற்றும் சட்டத்திற்கான முன்மொழிவுகள் தொடர்பான அமைச்சர்கள் குழுவின் அனைத்து முடிவுகளையும் ஜனாதிபதியிடம் தெரிவிக்க;
2. குடியரசுத் தலைவர் அழைப்பு விடுக்கக்கூடிய யூனியனின் விவகாரங்கள் மற்றும் சட்டத்திற்கான முன்மொழிவுகள் தொடர்பான அத்தகைய தகவல்களை வழங்குதல்; மற்றும்
3. ஜனாதிபதி அவ்வாறு கோரினால், அமைச்சர் ஒருவரால் முடிவெடுக்கப்பட்ட ஆணால் சபையால் பரிசீலிக்கப்படாத எந்தவொரு விஷயத்தையும் அமைச்சர்கள் குழுவின் பரிசீலனைக்கு சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

இந்தியாவின் அட்டர்னி ஜெனரல், இந்தியாவின் தலைமைத் தலைமை கணக்குத் தணிக்கையாளர், UPSC தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்கள், தேர்தல் ஆணையர்கள், தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்கள் போன்ற முக்கியமான அதிகாரிகளின் நியமனம் தொடர்பாக குடியரசுத் தலைவருக்கு அவர் ஆலோசனை வழங்குகிறார்.

பாராளுமன்றம் தொடர்பாக:

பிரதம மந்திரி கீழ் சபையின் தலைவர். இந்த நிலையில், அவர் பின்வரும் அதிகாரங்களை கொண்டுள்ளார்:

1. பாராளுமன்ற அமர்வுகளை அழைப்பது மற்றும் ஒத்திவைப்பது தொடர்பாக அவர் ஜனாதிபதிக்கு ஆலோசனை வழங்குகிறார்.
2. லோக்சபாவை கலைக்க அவர் எந்த நேரத்திலும் ஜனாதிபதிக்கு பரிந்துரை செய்யலாம்.
3. அவர் அரசாங்கக் கொள்கைகளை சபையில் அறிவிக்கிறார்.

பிற அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்:

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள மூன்று முக்கியப் பணிகளை தவிர, பிரதமருக்கு வேறு பஸ்வேறு பணிகள் உள்ளன. இவை:

1. அவர் திட்டக் கமிஷன் (இப்போது NITI ஆயோக), தேசிய வளர்ச்சி கவுன்சில், தேசிய ஒருங்கிணைப்பு கவுன்சில், மாநிலங்களுக்கு இடையோன கவுன்சில் மற்றும் தேசிய நீர்வள கவுன்சில் ஆகியவற்றின் தலைவராக உள்ளார்.
2. நாட்டின் வெளியுறவுக் கொள்கையை உருவாக்குவதில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கு வகிக்கிறார்.
3. அவர் மத்திய அரசின் தலைமை செய்தி தொடர்பாளர்.

UNIT - V - INDIAN POLITY

4. அவர் அவசரநிலைகளின் போது அரசியல் மட்டத்தில் நெருக்கடி மேலாளர்—இன்-சீப் ஆவார்.
5. ஒரு தேசத்தின் தலைவராக, அவர் பல்வேறு மாநிலங்களில் உள்ள பல்வேறு தரப்பு மக்களைச் சந்தித்து, அவர்களின் பிரச்சனைகள் மற்றும் பலவற்றைப் பற்றி அவர்களிடமிருந்து குறிப்புகளைப் பெறுகிறார்.
6. அவர் ஆட்சியில் இருக்கும் கட்சியின் தலைவர்.
7. அவர் சேவைகளின் அரசியல் தலைவர். எனவே, நாட்டின் அரசியல்—நிர்வாக அமைப்பில் பிரதமர் மிக முக்கியமான மற்றும் மிக முக்கியமான பங்கை வகிக்கிறார். டாக்டர் பி.ஆர்.அம்பேத்கர், 'நமது அரசியலமைப்பின் கீழ் எந்த ஒரு செயலாளரையும் அமெரிக்க அதிபருடன் ஒப்பிட வேண்டுமானால், அது பிரதமர்தான், யூனியன் தலைவர் அல்ல' என்று கூறினார்.

பங்கு விளக்கங்கள்:

பிரிட்டனில் பிரதமரின் பங்கு குறித்து புகழ்பெற்ற அரசியல் விஞ்ஞானிகள் மற்றும் அரசியலமைப்பு வல்லுநர்கள் தெரிவித்த பல்வேறு கருத்துக்கள் இந்திய சூழலிலும் நன்றாக உள்ளது. இவை கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன:

லார்ட் மோர்லி அவர் பிரதமரை 'பிரைமஸ் இன்டர் பரேஸ்' (சமமானவர்களில் முதன்மையானவர்) மற்றும் 'அமைச்சரவை வளைவின் முக்கிய கல்' என்று விவரித்தார். அவர் கூறினார், "அமைச்சரவையின் தலைவர் ('பிரைமஸ் இன்டர் பரேஸ்'), மேலும் ஒரு பதவியை வகித்தார், அது நீடிக்கும் வரை, விதிவிலக்கான மற்றும் விசித்திரமான அதிகாரம்".

ஹெர்பர்ட் மாரிசன் "அரசாங்கத்தின் தலைவராக, அவர் (பிரதமர்) 'ப்ரைமஸ் இன்டர் பரேஸ்' ஆவார். ஆனால், இன்று பிரதமரின் நிலைப்பாட்டை மிகவும் அடக்கமாகப் பாராட்ட வேண்டும்".

சர் வில்லியம் வெர்னர் ஹார்கோர்ட் அவர் பிரதமரை 'இன்டர் ஸ்டெல்லாஸ் லூனா மைனர்ஸ்' (குறைந்த நட்சத்திரங்களில் ஒரு சந்திரன்) என்று விவரித்தார். ஜென்னிங்ஸ் "அவர், மாறாக, கிரகங்கள் சுற்றும் ஒரு குரியன். அவர் அரசியலமைப்பின் திறவுகோல். அரசியலமைப்பில் உள்ள அனைத்து சாலைகளும் பிரதமருக்கு இட்டுச் செல்கின்றன.

ஹெச்.ஜே. லஸ்கி பிரதமருக்கும் அமைச்சரவைக்கும் இடையிலான உறவு குறித்து, பிரதமர் "அதன் உருவாக்கத்திற்கு மையமாகவும், அதன் வாழ்க்கைக்கு மையமாகவும், அதன் மரணத்திற்கும் மையமாகவும் இருக்கிறார்" என்று கூறினார். "முழு அரசாங்க இயந்திரமும் சுழலும் மையமாக" அவர் அவரை விவரித்தார்.

எச்.ஆர்.ஜி. க்ரீவ்ஸ் "அரசாங்கம் நாட்டின் எஜமானர், அவர் (பிரதமர்) அரசாங்கத்தின் எஜமானர்."

மன்றோ பிரதமரை "மாநிலத்தின் கப்பலின் கேப்டன்" என்று அழைத்தார்.

ராம்சே முயர் அவர் பிரதமரை "அரசின் கப்பலின் திசைமாற்றி சக்கரத்தின் ஸ்டேர்மேன்" என்று விவரித்தார்.

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY**

பிரிட்டன் பாராளுமன்ற அரசாங்கத்தில் பிரதமரின் பங்கு மிகவும் முக்கியமானது, பார்வையாளர்கள் அதை 'பிரதமர் அரசாங்கம்' என்று அழைக்க விரும்புகிறார்கள். எனவே, ஆர் எச் கிராஸ்மேன் கூறுகிறார், 'போருக்குப் பிந்தைய சகாப்தம் அமைச்சரவை அரசாங்கத்தை பிரதம மந்திரி அரசாங்கமாக மாற்றியது.' வெஸ்ட்மின்ஸ்ட்ரில் பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் தற்போது வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. பிரிட்டனின் ஆட்சி முறையின் அடிப்படைக் குறைபாடு பிரதமரின் அதி மந்திரி அதிகாரம்.' இதே விளக்கம் இந்திய சூழலுக்கும் நல்லது.

ஜனாதிபதியுடனான உறவு:

அரசியலமைப்பின் பின்வரும் விதிகள் ஜனாதிபதிக்கும் பிரதமருக்கும் இடையிலான உறவைக் கையாள்கின்றன:

1. உறுப்புரை 74 ஜனாதிபதிக்கு உதவுவதற்கும் ஆலோசனை வழங்குவதற்கும் பிரதம மந்திரி தலைமையில் ஒரு அமைச்சர்கள் குழு இருக்கும் எவ்வாறாயினும், அத்தகைய ஆலோசனையை மறுபரிசீலனை செய்யுமாறு அமைச்சர்கள் குழுவை ஜனாதிபதி கோரலாம் மற்றும் அத்தகைய மறுபரிசீலனைக்குப் பிறகு வழங்கப்படும் ஆலோசனையின்படி ஜனாதிபதி செயல்படுவார்.
2. பிரிவு 75 (அ) பிரதம மந்திரி ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுவார் மற்றும் பிற அமைச்சர்கள் பிரதமரின் ஆலோசனையின் பேரில் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுவார்கள்; (ஆ) ஜனாதிபதியின் விருப்பத்தின் போது அமைச்சர்கள் பதவி வகிப்பார்கள்; மற்றும் (இ) மந்திரி சபை மக்களாவைக்கு கூட்டாகப் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.
3. பிரிவு 78 இது பிரதமரின் கடமை பற்றியது:
  1. யூனியன் விவகாரங்களின் நிர்வாகம் மற்றும் சட்டத்திற்கான முன்மொழிவுகள் தொடர்பான அமைச்சர்கள் குழுவின் அனைத்து முடிவுகளையும் ஜனாதிபதியிடம் தெரிவிக்க;
  2. குடியரசுத் தலைவர் அழைப்பு விடுக்கக்கூடிய யூனியனின் விவகாரங்கள் மற்றும் சட்டத்திற்கான முன்மொழிவுகள் தொடர்பான அத்தகைய தகவல்களை வழங்குதல்; மற்றும்
  3. ஜனாதிபதி கோரினால், அமைச்சர் ஒருவரால் முடிவெடுக்கப்பட்ட ஆனால் சபையால் பரிசீலிக்கப்படாத எந்தவொரு விஷயத்தையும் அமைச்சர்கள் குழுவின் பரிசீலனைக்கு சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

பிரதம மந்திரிகளாக மாறிய முதல்வர்கள்:

அறு பேர் – மொரார்ஜி தேசாய், சரண் சிங், வி.பி. சிங், பி.வி. நரசிம்ம ராவ், எச்.டி. தேவகவடாவும், நரேந்திர மோடியும் அந்தந்த மாநிலங்களில் முதலமைச்சராக இருந்த பிறகு பிரதமர் ஆனார்கள். மொரார்ஜி தேசாய், 1952–56 இல் முன்னாள் பம்பாய் மாநிலத்தின் முதல்வராக இருந்தார், மார்ச் 1977 இல் முதல் காங்கிரஸ் அல்லாத பிரதமரானார். அவருக்குப் பிறகு சரண் சிங், 1967–1968 இல் பிரிக்கப்படாத உத்தரபிரதேசத்தின் முதல்வராகவும், 1970 இல் மீண்டும்.

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY**

வி.பி. சிங், குறுகிய கால தேசிய முன்னணி அரசாங்கத்தில் (டிசம்பர் 1989–நவம்பர் 1990) பிரதமரானார். பி.வி. தென்னிந்தியாவின் முதல் பிரதமரான நரசிம்ராவ், 1991–1996 வரை பதவி வகித்தவர், 1971–1973 க்கு இடையில் ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் முதலமைச்சராக இருந்தார். எச்.டி. ஜூன் 1996 இல் ஜக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தை வழிநடத்த தேவே கவுடா தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபோது கர்நாடக முதல்வராக இருந்தார்.

நாரேந்திர மோடி (BJP) மே 2014 இல் பிரதமரானபோது குஜராத்தின் முதல்வராக இருந்தார். 2001 முதல் 2014 வரை நான்கு முறை குஜராத்தின் முதல்வராகப் பணியாற்றினார்.

மத்திய அமைச்சரவை

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் ஆங்கிலேயர் முறையைப் பின்பற்றி நாடாளுமன்ற ஆட்சி முறையை வழங்குவதால், பிரதமர் தலைமையிலான அமைச்சர்கள் குழுதான் உண்மையான நிர்வாக அதிகாரம் கொண்ட அரசியல்-நிர்வாக அமைப்பாகும்.

பாராளுமன்ற ஆட்சி முறையின் கொள்கைகள் அரசியலமைப்பில் விவரிக்கப்படவில்லை, ஆனால் இரண்டு பிரிவுகள் (74 மற்றும் 75) அவற்றை பரந்த, திட்டவுட்டமான மற்றும் பொதுவான முறையில் கையாள்கின்றன.

பிரிவு 74 அமைச்சர்கள் குழுவின் நிலையைப் பற்றிக் கூறுகிறது, அதே சமயம் பிரிவு 75 அமைச்சர்களின் நியமனம், பதவிக்காலம், பொறுப்பு, தகுதி, பதவிப் பிரமாணம் மற்றும் சம்பளம் மற்றும் படிகள் ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறது.

அரசியலமைப்பு விதிகள்:

பிரிவு 74—அமைச்சர் கவுன்சில் ஜனாதிபதிக்கு உதவவும் ஆலோசனை செய்யவும்

1. ஜனாதிபதிக்கு உதவுவதற்கும் ஆலோசனை வழங்குவதற்கும் பிரதம மந்திரி தலைமையில் ஒரு அமைச்சர்கள் குழு இருக்கும், அவர் தனது பணிகளைச் செயல்படுத்தும்போது, அத்தகைய ஆலோசனையின்படி செயல்படுவார்
2. எவ்வாறாயினும், அத்தகைய ஆலோசனையை மறுபரிசிலனை செய்யுமாறு அமைச்சர்கள் குழுவை ஜனாதிபதி கோரலாம் மற்றும் அத்தகைய மறுபரிசிலனைக்குப் பிறகு வழங்கப்படும் ஆலோசனையின்படி ஜனாதிபதி செயல்படுவார்.
3. ஜனாதிபதிக்கு அமைச்சர்கள் அளிக்கும் ஆலோசனைகள் எந்த நீதிமன்றத்திலும் விசாரிக்கப்படாது.

பிரிவு 75—அமைச்சர்களுக்கான பிற விதிகள்:

1. பிரதம மந்திரி ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுவார், மற்ற அமைச்சர்கள் பிரதமரின் ஆலோசனையின் பேரில் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுவார்கள்.
2. அமைச்சர்கள் குழுவில் பிரதமர் உட்பட மொத்த அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை மக்களைவையின் மொத்த பலத்தில் 15% ஜ தாண்டக்கூடாது. இந்த விதி 2003 இல் 91வது திருத்தச் சட்டத்தால் சேர்க்கப்பட்டது.

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY**

3. கட்சி விலகியதன் காரணமாக தகுதி நீக்கம் செய்யப்பட்ட எந்த அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்த நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளின் ஏதேனும் ஒன்றில் உறுப்பினராக இருப்பவர் அமைச்சராக நியமிக்க தகுதியற்றவர்.
4. இந்த ஏற்பாடு 2003 இல் 91வது திருத்தச் சட்டத்தால் சேர்க்கப்பட்டது.
5. ஜனாதிபதியின் விருப்பத்தின் போது அமைச்சர்கள் பதவி வகிப்பார்கள்.
6. அமைச்சர்கள் குழு மக்களைவுக்கு கூட்டாகப் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.
7. ஜனாதிபதி அமைச்சருக்கு பதவிப் பிரமாணம் மற்றும் ரகசிய காப்புப் பிரமாணம் செய்து வைப்பார்.
8. தொடர்ச்சியாக ஆறு மாதங்களுக்கு எந்த ஒரு காலத்திற்கும் நாடாளுமன்றத்தில் (இரு அவைகளில் ஏதேனும் ஒன்றில்) உறுப்பினராக இல்லாத ஒரு அமைச்சர், அமைச்சராக இருப்பதை இழப்பார்.
9. அமைச்சர்களின் சம்பளம் மற்றும் கொடுப்பனவுகள் பாராளுமன்றத்தால் தீர்மானிக்கப்படும்.

பிரிவு 77—இந்திய அரசாங்கத்தின் வணிக நடத்தை:

1. இந்திய அரசாங்கத்தின் அனைத்து நிர்வாக நடவடிக்கைகளும் ஜனாதிபதியின் பெயரில் எடுக்கப்படும்.
2. ஜனாதிபதியின் பெயரில் உருவாக்கப்பட்ட மற்றும் செயல்படுத்தப்படும் உத்தரவுகள் மற்றும் பிற ஆவணங்கள் குடியரசுத் தலைவரால் உருவாக்கப்படும் விதிகளில் குறிப்பிடப்படும் விதத்தில் அங்கீகரிக்கப்படும்.
3. மேலும், அவ்வாறு அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு உத்தரவு அல்லது கருவியின் செல்லுபடியாகும் தன்மை, அது குடியரசுத் தலைவரால் செயல்பட்ட அல்லது செயல்படுத்தப்பட்ட உத்தரவு அல்லது கருவி அல்ல என்ற காரணத்தால் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படாது.
4. குடியரசுத் தலைவர் இந்திய அரசாங்கத்தின் வணிகத்தின் மிகவும் வசதியான பரிவர்த்தனைக்காகவும், மேற்கூறிய வணிகத்தின் அமைச்சர்களிடையே ஒதுக்கீட்டிற்காகவும் விதிகளை உருவாக்குவார்.

பிரிவு 78—பிரதமரின் கடமைகள்:

பிரதமரின் கடமைகள்:

1. யூனியன் விவகாரங்களின் நிர்வாகம் மற்றும் சட்டத்திற்கான முன்மொழிவுகள் தொடர்பான அமைச்சர்கள் குழுவின் அனைத்து முடிவுகளையும் ஜனாதிபதிக்கு தெரிவிக்க
2. யூனியனின் விவகாரங்களின் நிர்வாகம் மற்றும் குடியரசுத் தலைவர் அழைக்கும் சட்டத்திற்கான முன்மொழிவுகள் தொடர்பான அத்தகைய தகவல்களை வழங்குதல்
3. குடியரசுத் தலைவர் தேவைப்பட்டால், அமைச்சர் ஒருவரால் முடிவெடுக்கப்பட்ட ஆனால் சபையால் பரிசீலிக்கப்படாத எந்தவொரு தகவலையும் அமைச்சர்கள் குழுவின் பரிசீலனைக்கு சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY**

பிரிவு 88—அவைகளில் அமைச்சர்களின் உரிமைகள்:

ஒவ்வொரு அமைச்சருக்கும் பேசுவதற்கும் நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்கவும் உரிமை உண்டு.

அவை, அவையின் எந்தவொரு கூட்டுக் கூட்டம் மற்றும் பாராளுமன்றத்தின் குழுவில் உறுப்பினராக இருக்கலாம். ஆனால் அவருக்கு வாக்களிக்கும் உரிமை இல்லை.

அமைச்சர்களின் ஆலோசனையின் தன்மை:

ஏரத்து 74, குடியரசுத் தலைவரின் பணிகளைச் செயல்படுத்துவதில் அவருக்கு உதவுவதற்கும் ஆலோசனை வழங்குவதற்கும் பிரதமரைக் கொண்ட அமைச்சர்கள் குழுவை வழங்குகிறது.

42 வது மற்றும் 44 வது அரசியலமைப்பு திருத்தச் சட்டங்கள் ஜனாதிபதியின் ஆலோசனையை கட்டுப்படுத்துகின்றன.

மேலும், அமைச்சர்கள் ஜனாதிபதிக்கு வழங்கிய ஆலோசனையின் தன்மையை எந்த நீதிமன்றமும் விசாரிக்க முடியாது.

இந்த ஏற்பாடு ஜனாதிபதிக்கும் அமைச்சர்களுக்கும் இடையிலான நெருக்கமான மற்றும் இரகசிய உறவை வலியுறுத்துகிறது.

1971-ல் உச்ச நீதிமன்றம், 'லோக்சபா கலைக்கப்பட்ட பிறகும், அமைச்சர்கள் குழு பதவியில் நீடிக்காது என்றது.

உறுப்புரை 74 கட்டாயமானது, எனவே, அமைச்சர்கள் குழுவின் உதவி மற்றும் ஆலோசனையின்றி ஜனாதிபதி நிறைவேற்று அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த முடியாது. உதவி மற்றும் ஆலோசனையின்றி நிறைவேற்று அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தினால் அது 74வது பிரிவுக்கு எதிரானது என அரசியலமைப்பிற்கு முரணானது.

1974ல் மீண்டும் நீதிமன்றம், 'அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி குடியரசுத் தலைவரின் திருப்தி தேவைப்படுமிடத்து, திருப்தி என்பது குடியரசுத் தலைவரின் தனிப்பட்ட திருப்தியல்ல, மாறாக அது யாருடைய உதவியோடு, யாருடைய ஆலோசனையின் பேரில் குடியரசுத் தலைவர் செயல்படுகிறாரோ அந்த அமைச்சர்கள் குழுவின் திருப்திதான். அதிகாரங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகள்'.

அமைச்சர்கள் நியமனம்:

பிரதம மந்திரி ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுகிறார், மற்ற அமைச்சர்கள் பிரதமரின் ஆலோசனையின் பேரில் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.

அதாவது பிரதமரால் பரிந்துரைக்கப்படும் நபர்களை மட்டுமே ஜனாதிபதி அமைச்சர்களாக நியமிக்க முடியும்.

பொதுவாக, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், (லோக்சபா அல்லது ராஜ்யசபா), அமைச்சர்களாக நியமிக்கப்படுவர்.

நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் உறுப்பினராக இல்லாத ஒருவரும் அமைச்சராக நியமிக்கப்படலாம். ஆனால், ஆறு மாதங்களுக்குள், அவர் நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளில் ஏதேனும் ஒன்றில் (தேர்தல் மூலமாகவோ

MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY

அல்லது நியமனம் மூலமாகவோ) உறுப்பினராக வேண்டும், இல்லையெனில், அவர் அமைச்சராக தொடரமுடியாது.

நாடாளுமன்றத்தின் ஒரு சபையில் உறுப்பினராக இருக்கும் ஒரு அமைச்சருக்கு, மற்ற சபையின் நடவடிக்கைகளில் பேசுவும் பங்கேற்கவும் உரிமை உண்டு, ஆனால் அவர் உறுப்பினராக உள்ள அவையில் மட்டுமே அவர் வாக்களிக்க முடியும்.

அமைச்சர்களின் பதவிப்பிரமாணம் மற்றும் சம்பளம்:

ஒரு அமைச்சர் தனது அலுவலகத்திற்குள் நுழைவதற்கு முன், ஜனாதிபதி அவருக்கு பதவிப் பிரமாணம் மற்றும் ரகசிய காப்புப் பிரமாணம் செய்து வைக்கிறார். பதவிப் பிரமாணத்தில் அமைச்சர் சத்தியம் செய்கிறார்:

1. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மீது உண்மையான நம்பிக்கை மற்றும் விசுவாசத்தைக் கொண்டிருக்க,
2. இந்தியாவின் இறையாண்மை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டை நிலைநிறுத்த,
3. அவரது அலுவலகத்தின் கடமைகளை உண்மையாகவும் மனசாட்சியடனும் நிறைவேற்றுவது, மற்றும்
4. அச்சம் அல்லது தயவு, பாசம் அல்லது தீய விருப்பம் இல்லாமல், அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டத்தின்படி அனைத்து வகையான மக்களுக்கும் உரிமைகளை வழங்குதல்.

அமைச்சர் தனது ரகசியக் காப்புப் பிரமாணத்தில், தன் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட அல்லது மத்திய அமைச்சராகத் தனக்குத் தெரிந்த எந்தவொரு விஷயத்தையும் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ யாரிடமும் தெரிவிக்கவோ அல்லது வெளிப்படுத்தவோ மாட்டேன் என்று உறுதியளிக்கிறார். அத்தகைய அமைச்சராக தனது கடமைகளை நிறைவேற்றுதல்.

1990 ஆம் ஆண்டில், தேவிலால் துணைப் பிரதமராகப் பதவியேற்றது அரசியலமைப்பிற்கு முரணானது என முறையீடு செய்யப்பட்டது, ஏனெனில் அரசியலமைப்பு பிரதமர் மற்றும் அமைச்சர்களுக்கு மட்டுமே வழங்குகிறது.

பதவியேற்பு செல்லுபடியாகும் என்று உச்ச நீதிமன்றம் உறுதிசெய்தது மற்றும் ஒருவரை துணைப் பிரதமர் என்று விவரிப்பது விளக்கமானது மட்டுமே என்றும், அத்தகைய விளக்கம் அவருக்கு பிரதமருக்கான எந்த அதிகாரத்தையும் அளிக்காது என்றும் கூறியது.

ஒரு அமைச்சரை துணைப் பிரதமர் என்று வர்ணிப்பது அல்லது அரசமைப்புச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்படாத மாநில அமைச்சர் அல்லது துணை அமைச்சர் போன்ற வேறு எந்த வகை அமைச்சரையும் அவர் எடுத்த சத்தியப் பிரமாணத்தை கணிசமான பகுதி வரை கெடுக்காது என்று தீர்ப்பளித்தது. உறுதிமொழி சரியானது.

அமைச்சர்களின் சம்பளம் மற்றும் கொடுப்பனவுகள் அவ்வப்போது பாராளுமன்றத்தால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன.

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY**

பாராளுமன்ற உறுப்பினருக்கு வழங்கப்படும் சம்பளம் மற்றும் கொடுப்பனவுகளை ஒரு அமைச்சர் பெறுகிறார்.

கூடுதலாக, அவருக்கு குறைந்தபட்ச படி (அவரது பதவிக்கு ஏற்ப), இலவச தங்குமிடம், பயணப்படி, மருத்துவ வசதிகள், முதலியன கிடைக்கும். 2001ல், பிரதமருக்கான குறைந்தபட்ச படி மாதம் 1,500லிருந்து 3,000 ஆகவும், கேபின்ட் அமைச்சருக்கு 1,000 ஆகவும் உயர்த்தப்பட்டது. மாதம் 2,000, மாநில அமைச்சருக்கு மாதம் 500 முதல் 1,000 வரை மற்றும் ஒரு துணை அமைச்சருக்கு மாதம் 300 முதல் 600 வரை.

அமைச்சர்களின் பொறுப்பு:

கூட்டுப் பொறுப்பு:

பாராளுமன்ற ஆட்சி முறையின் செயல்பாட்டின் அடிப்படைக் கோட்பாடு கூட்டுப் பொறுப்புக் கொள்கையாகும்.

75வது பிரிவு அமைச்சர்கள் குழு மக்களவைக்கு கூட்டாகப் பொறுப்பு என்று தெளிவாகக் கூறுகிறது. அதாவது, அனைத்து அமைச்சர்களும் மக்களவையின் கூட்டுப் பொறுப்பைக் கொண்டுள்ளனர்.

அவர்கள் ஒரு குழுவாக வேலை செய்கிறார்கள் மற்றும் ஒன்றாக நீந்துகிறார்கள் அல்லது மூழ்குகிறார்கள்.

லோக்சபாவில் அமைச்சர்கள் குழுவுக்கு எதிராக நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டால், மாநிலங்களவையில் உள்ள அமைச்சர்கள் உட்பட அனைத்து அமைச்சர்களும் ராஜ்ஞாமா செய்ய வேண்டும்.

மாற்றாக, மக்களவையில் வாக்காளர்களின் கருத்துகளை உண்மையாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவில்லை என்ற காரணத்திற்காகவும், புதிய தேர்தலுக்கு அழைப்பு விடுப்பதாகவும் கூறி, மக்களவையை கலைக்க அமைச்சர்கள் குழு ஜனாதிபதிக்கு ஆலோசனை வழங்கலாம். மக்களவையின் நம்பிக்கையை இழந்த அமைச்சர்கள் குழுவை ஜனாதிபதி கட்டாயப்படுத்த முடியாது.

கூட்டுப் பொறுப்பின் கொள்கையானது அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் அனைத்து அமைச்சரவை அமைச்சர்களையும் (மற்றும் பிற அமைச்சர்கள்) அவர்கள் வேறுபட்டிருந்தாலும் கூட, அமைச்சரவை முடிவுகளைக் கட்டுப்படுத்துகிறது.

அமைச்சரவையின் முடிவுகளுக்கு ஆதரவாக நிற்பது மற்றும் பாராளுமன்றத்திற்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் ஆதரவளிப்பது ஒவ்வொரு அமைச்சரின் கடமையாகும். எந்தவொரு அமைச்சரும் அமைச்சரவையின் தீர்மானத்துடன் உடன்படவில்லையென்றால், அதைப் பாதுகாக்கத் தயாராக இல்லை என்றால், அவர் பதவி விலக வேண்டும்.

அமைச்சரவையில் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடு காரணமாக கடந்த காலங்களில் பல அமைச்சர்கள் பதவி விலகியுள்ளனர்.

உதாரணமாக, டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர் 1953 இல் இந்து கோட் மசோதாவில் தனது சக ஊழியர்களுடன் கருத்து வேறுபாடு காரணமாக ராஜ்ஞாமா செய்தார்.

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT - V - INDIAN POLITY**

சி.டி.தேஷ்முக் மாநிலங்களின் மறுசீரமைப்பு கொள்கையில் கருத்து வேறுபாடு காரணமாக ராஜ்னாமா செய்தார். முஸ்லீம் பெண்கள் (விவாகரத்து மீதான உரிமைகள் பாதுகாப்பு) சட்டம், 1986 க்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்ததால் ஆரிப் முகமது ராஜ்னாமா செய்தார்.

தனிப்பட்ட பொறுப்பு:

பிரிவு 75 தனிப்பட்ட பொறுப்புக் கொள்கையையும் கொண்டுள்ளது. குடியரசுத் தலைவரின் விருப்பத்தின் போது அமைச்சர்கள் பதவி வகிப்பதாக அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, அதாவது, மக்களவையின் நம்பிக்கையை அமைச்சர்கள் குழு அனுபவிக்கும் நேரத்திலும் குடியரசுத் தலைவர் ஒரு அமைச்சரை நீக்க முடியும்.

எனினும் பிரதமரின் ஆலோசனையின் பேரில்தான் ஜனாதிபதி ஒரு அமைச்சரை நீக்குகிறார்.

ஒரு அமைச்சரின் செயல்பாடுகளில் கருத்து வேறுபாடு அல்லது அதிருப்தி ஏற்பட்டால், பிரதமர் அவரை ராஜ்னாமா செய்யுமாறு கோரலாம் அல்லது அவரை பதவி நீக்கம் செய்ய ஜனாதிபதிக்கு ஆலோசனை வழங்கலாம்.

இந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், கூட்டுப் பொறுப்பு ஆட்சியை நிறைவேற்றுவதை பிரதமர் உறுதி செய்ய முடியும். இந்தச் சூழலில் டாக்டர் பி ஆர் அம்பேத்கர் குறிப்பிட்டார்:

கூட்டுப் பொறுப்பை பிரதமரின் கருவி மூலம் மட்டுமே அடைய முடியும். எனவே, நாங்கள் அந்த அலுவலகத்தை உருவாக்கி, அந்த அலுவலகத்திற்கு அமைச்சர்களை நியமனம் செய்வதற்கும் பதவி நீக்கம் செய்வதற்கும் சட்டரீதியான அதிகாரத்தை வழங்காத வரை, கூட்டுப் பொறுப்பு இருக்க முடியாது.

சட்டம் பொறுப்பு இல்லை:

பிரிட்டனில், எந்தவொரு பொதுச் செயலுக்கான அரசரின் ஒவ்வொரு உத்தரவும் ஒரு அமைச்சரால் கையொப்பமிடப்படுகிறது. இந்த உத்தரவு ஏதேனும் சட்டத்தை மீறுவதாக இருந்தால், அமைச்சர் பொறுப்பேற்க வேண்டும் மற்றும் நீதிமன்றத்தில் பொறுப்பேற்க வேண்டும். பிரிட்டனில் சட்டபூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சொற்றொடர், "அரசன் எந்தத் தவறும் செய்ய முடியாது." எனவே, அவர் மீது எந்த நீதிமன்றத்திலும் வழக்கு தொடர முடியாது.

மறுபுறம், இந்தியாவில், ஒரு அமைச்சரின் சட்டப்பூர்வ பொறுப்பு முறைக்கு அரசியலமைப்பில் எந்த ஏற்பாடும் இல்லை. பொதுச் செயலுக்கான குடியரசுத் தலைவரின் உத்தரவில் அமைச்சர் ஒருவர் கையொப்பமிட வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. மேலும், அமைச்சர்கள் ஜனாதிபதிக்கு வழங்கிய ஆலோசனைகளின் தன்மையை விசாரிக்க நீதிமன்றங்களுக்கு தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

அமைச்சர்கள் சபையின் கலவை:

அமைச்சர்கள் குழுவானது கேபினட் அமைச்சர்கள், இராஜாங்க அமைச்சர்கள் மற்றும் பிரதி அமைச்சர்கள் என முன்று வகை அமைச்சர்களைக் கொண்டுள்ளது.

UNIT - V - INDIAN POLITY

அவர்களுக்கிடையோன வேறுபாடு அந்தந்த பதவிகள், ஊதியங்கள் மற்றும் அரசியல் முக்கியத்துவம் ஆகியவற்றில் உள்ளது. இந்த அமைச்சர்கள் அனைவருக்கும் மேலாக பிரதமர் உள்ளார் – நாட்டின் உச்ச ஆளும் அதிகாரம். கேபின்ட் அமைச்சர்கள் மத்திய அரசின் உள்துறை, பாதுகாப்பு, நிதி, வெளியுறவு மற்றும் பல முக்கிய அமைச்சங்களுக்கு தலைமை தாங்குகின்றனர். அவர்கள் அமைச்சரவையில் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர், அதன் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்கிறார்கள் மற்றும் கொள்கைகளை தீர்மானிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறார்கள். எனவே, அவர்களின் பொறுப்புகள் மத்திய அரசின் முழு வரம்பிலும் நீண்டுள்ளது.

மாநில அமைச்சர்களுக்கு அமைச்சங்கள் / துறைகளின் சுதந்திரமான பொறுப்பு வழங்கப்படலாம் அல்லது கேபின்ட் அமைச்சர்களுடன் இணைக்கப்படலாம். இணைக்கப்பட்டால், கேபின்ட் அமைச்சர்கள் தலைமையிலான அமைச்சங்களின் துறைகளின் பொறுப்பு அவர்களுக்கு வழங்கப்படலாம் அல்லது கேபின்ட் அமைச்சர்கள் தலைமையிலான அமைச்சங்கள் தொடர்பான குறிப்பிட்ட பணிகளை ஒதுக்கலாம். இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும், அவர்கள் மேற்பார்வை மற்றும் வழிகாட்டுதலின் கீழ் மற்றும் கேபின்ட் அமைச்சர்களின் ஒட்டுமொத்த பொறுப்பு மற்றும் பொறுப்பின் கீழ் பணியாற்றுகின்றனர். சுதந்திரமான பொறுப்பில், அவர்கள் அதே செயல்பாடுகளை செய்கிறார்கள் மற்றும் அவர்களின் அமைச்சங்கள் / துறைகள் தொடர்பாக கேபின்ட் அமைச்சர்கள் செய்யும் அதே அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். எவ்வாறாயினும், அவர்கள் அமைச்சரவையில் அங்கத்தவர்கள் அல்ல, அவர்களின் அமைச்சக்கள்/திணைக்களங்கள் தொடர்பான ஏதாவது அமைச்சரவையால் பரிசீலிக்கப்படும் போது விசேடமாக அழைக்கப்பட்டாலன்றி அமைச்சரவைக் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்வதில்லை.

அடுத்த நிலையில் பிரதி அமைச்சர்கள் உள்ளனர். அவர்களுக்கு அமைச்சங்கள் / துறைகளின் சுதந்திரமான பொறுப்பு வழங்கப்படவில்லை. அவர்கள் கேபின்ட் அமைச்சர்கள் மாநில அமைச்சர்களுடன் இணைக்கப்பட்டு அவர்களின் நிர்வாக, அரசியல் மற்றும் பாராளுமன்ற கடமைகளில் அவர்களுக்கு உதவுகிறார்கள். அவர்கள் அமைச்சரவையில் அங்கத்தவர்கள் அல்ல, அமைச்சரவைக் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்வதில்லை.

பாராளுமன்றச் செயலாளர்கள் என்று மேலும் ஒரு வகை அமைச்சர்கள் இருப்பதையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். அவர்கள் மந்திரி சபையின் கடைசி வகையைச் சேர்ந்தவர்கள் (இது 'அமைச்சகம்' என்றும் அழைக்கப்படுகிறது). அவர்கள் கட்டுப்பாட்டில் எந்த துறையும் இல்லை. அவர்கள் முத்த அமைச்சர்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளனர் மற்றும் அவர்களின் பாராளுமன்ற கடமைகளை நிறைவேற்றுவதில் அவர்களுக்கு உதவுகிறார்கள். இருப்பினும், 1967 முதல், ராஜீவ் காந்தி ஆட்சியின் முதல் கட்டத்தைத் தவிர, பாராளுமன்ற செயலாளர்கள் நியமிக்கப்படவில்லை.

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY**

சில சமயங்களில், அமைச்சர்கள் குழுவில் துணைப் பிரதமரும் இருக்கலாம். துணைப் பிரதமர்கள் பெரும்பாலும் அரசியல் காரணங்களுக்காக நியமிக்கப்படுகின்றனர்.

அமைச்சரவையின் பங்கு:

1. இது நமது அரசியல் – நிர்வாக அமைப்பில் மிக உயர்ந்த முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் ஆகும்.
2. இது மத்திய அரசின் தலைமை கொள்கைகளை உருவாக்கும் அமைப்பாகும்.
3. இது மத்திய அரசின் உச்ச நிர்வாக அதிகாரம்.
4. இது மத்திய நிர்வாகத்தின் தலைமை ஒருங்கிணைப்பாளர்.
5. இது ஜனாதிபதிக்கு ஒரு ஆலோசனைக் குழு மற்றும் அதன் ஆலோசனை அவரைக் கட்டுப்படுத்துகிறது.
6. இது தலைமை நெருக்கடி மேலாளர் மற்றும் அனைத்து அவசர சூழ்நிலைகளையும் கையாள்கிறது.
7. இது அனைத்து முக்கிய சட்ட மற்றும் நிதி விவகாரங்களையும் கையாள்கிறது.
8. இது அரசியலமைப்பு அதிகாரிகள் மற்றும் முத்த செயலக நிர்வாகிகள் போன்ற உயர் நியமனங்கள் மீது கட்டுப்பாட்டைப் பயன்படுத்துகிறது.
9. இது அனைத்து வெளியுறவுக் கொள்கைகள் மற்றும் வெளியுறவு விவகாரங்களைக் கையாள்கிறது.

அமைச்சரவையின் பங்கு குறித்த விளக்கங்கள்:

பிரிட்டனில் அமைச்சரவையின் பங்கு குறித்து புகழ்பெற்ற அரசியல் விஞ்ஞானிகள் மற்றும் அரசியலமைப்பு வல்லுநர்கள் தெரிவித்த பல்வேறு கருத்துக்கள் இந்திய சூழலிலும் நன்றாக உள்ளது. இவை கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

ராம்சே முயர் "அமைச்சரவை என்பது மாநிலக் கப்பலின் திசைமாற்றி."

லோவெல் "அமைச்சரவை அரசியல் வளைவின் முக்கியக் கல்".

சர் ஜான் மேரியட் "அமைச்சரவை என்பது முழு அரசியல் இயந்திரமும் சமூஹ மையமாகும்".

கிளாட்ஸ்டோன் "அமைச்சரவை என்பது மற்ற உடல்கள் சமூஹம் குரிய உருண்டை".

பார்கர் "அமைச்சரவை கொள்கையின் காந்தம்".

Bagehot "அமைச்சரவை என்பது ஒரு இணைப்பு ஆகும், இது நிர்வாக மற்றும் சட்டமன்றத் துறைகளை ஒன்றாக இணைக்கும் கொக்கி".

சர் ஜவர் ஜென்னிங்ஸ் "அமைச்சரவை பிரிட்டிஷ் அரசியலமைப்பு அமைப்பின் மையமாகும். இது பிரிட்டிஷ் ஆட்சி முறைக்கு ஒற்றுமையை வழங்குகிறது.

எல்.எஸ். அமெரி "அமைச்சரவை என்பது அரசாங்கத்தின் மைய இயக்கு கருவியாகும்".

UNIT - V - INDIAN POLITY

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தில் அமைச்சரவையின் நிலைப்பாடு மிகவும் வலுவாகிவிட்டதால், ராம்சே முயர் அதை 'அமைச்சரவையின் சர்வாதிகாரம்' என்று குறிப்பிடுகிறார். 'பிரிட்டன் எவ்வாறு ஆளப்படுகிறது' என்ற அவரது புத்தகத்தில், அவர் எழுதுகிறார், "அத்தகைய அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தும் ஒரு அமைப்பு, கோட்பாட்டில் 'சர்வ வல்லமை' என்று விவரிக்கப்படலாம், இருப்பினும், அது அதன் சர்வ வல்லமையைப் பயன்படுத்த இயலாது. அதன் நிலைப்பாடு, அது பெரும்பான்மையைக் கட்டளையிடும் போதெல்லாம், ஒரு சர்வாதிகாரம் என்பது விளம்பரத்தால் மட்டுமே தகுதியானது. இந்த சர்வாதிகாரம் இரண்டு தலைமுறைகளுக்கு முன்பு இருந்ததை விட மிகவும் முழுமையானது. இதே விளக்கம் இந்திய சூழலிலும் நன்றாக உள்ளது.

உள் அமைச்சரவை:

பிரதம மந்திரி தலைவராகவும், 15 முதல் 20 மிக முக்கியமான அமைச்சர்களைக் கொண்ட சிறிய அமைப்பான அமைச்சரவை, முறையான அர்த்தத்தில் மிக உயர்ந்த முடிவெடுக்கும் அமைப்பாகும். இருப்பினும், 'உள் அமைச்சரவை' அல்லது 'கிச்சன் கேபின்ட்' என்று அழைக்கப்படும் இன்னும் சிறிய அமைப்பு அதிகாரத்தின் உண்மையான மையமாக மாறியுள்ளது. இந்த முறைசாரா அமைப்பில் பிரதம மந்திரி மற்றும் இரண்டு முதல் நான்கு செல்வாக்கு மிகக் சகாக்கள் உள்ளனர், அவர்களில் அவர் நம்பிக்கை கொண்டவர் மற்றும் அவருடன் ஒவ்வொரு பிரச்சனையையும் விவாதிக்க முடியும். இது முக்கியமான அரசியல் மற்றும் நிர்வாகப் பிரச்சனைகளில் பிரதமருக்கு ஆலோசனை வழங்குவதுடன், முக்கிய முடிவுகளை எடுப்பதில் அவருக்கு உதவுகிறது. இது கேபின்ட் அமைச்சர்கள் மட்டுமின்றி, பிரதம மந்திரியின் நன்பர்கள் மற்றும் குடும்ப உறுப்பினர்கள் போன்ற வெளியாட்களையும் கொண்டதாகும்.

இந்தியாவில் உள்ள ஒவ்வொரு பிரதமரும் அவருடைய 'உள் அமைச்சரவை'—ஒரு வட்டத்திற்குள் ஒரு வட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்திரா காந்தியின் காலத்தில், 'கிச்சன் கேபின்ட்' என்று அழைக்கப்பட்ட 'உள் அமைச்சரவை' குறிப்பாக சக்திவாய்ந்ததாக இருந்தது.

பிரதம மந்திரிகள் 'உள் அமைச்சரவை' (அரசியலுக்கு புறம்பான அமைப்பு) என்ற சாதனத்தை அதன் தகுதியின் காரணமாக நாடியுள்ளனர், அதாவது:

1. இது ஒரு சிறிய அலகாக இருப்பதால், பெரிய அமைச்சரவையை விட மிகவும் திறமையான முடிவெடுக்கும் அமைப்பாகும்.
2. இது அடிக்கடி சந்திக்கும் மற்றும் பெரிய அமைச்சரவையை விட மிக விரைவாக வணிகத்தை சமாளிக்க முடியும்.
3. முக்கியமான அரசியல் விவகாரங்களில் முடிவெடுப்பதில் ரகசியம் காக்க பிரதமருக்கு இது உதவுகிறது.

இருப்பினும், இது பல குறைபாடுகளையும் கொண்டுள்ளது. இதனால்,

1. மிக உயர்ந்த முடிவெடுக்கும் அமைப்பாக அமைச்சரவையின் அதிகாரத்தையும் அந்தஸ்தையும் குறைக்கிறது.

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY**

2. அரசாங்க செயல்பாட்டில் வெளி நபர்கள் செல்வாக்குமிக்க பங்கை வகிக்க அனுமதிப்பதன் மூலம் இது சட்டச் செயல்முறையைத் தவிர்க்கிறது. ‘கிச்சன் கேபின்ட்’ (முடிவுகள் சமைக்கப்பட்டு அமைச்சரவையின் முன் முறையான ஒப்புதலுக்காக வைக்கப்படும்) நிகழ்வு இந்தியாவுக்கு மட்டும் உரியதல்ல. இது அமெரிக்கா மற்றும் பிரிட்டனிலும் உள்ளது மற்றும் அங்குள்ள அரசாங்க முடிவுகளில் செல்வாக்கு செலுத்துவதில் மிகவும் சக்தி வாய்ந்தது.

அமைச்சரவைக் குழுக்கள்

அமைச்சரவைக் குழுக்களின் அம்சங்கள்:

1. அமைச்சரவைக்குழு அரசியலமைப்பிற்கு அப்பாற்பட்டவை. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவை அரசியலமைப்பில் குறிப்பிடப்படவில்லை. இருப்பினும், வணிக விதிகள் அவற்றை நிறுவுவதற்கு வழங்குகின்றன.
2. அவை இரண்டு வகைகளாகும்—நீடிப்பவை மற்றும் தற்காலிகமாக. முந்தையவை நிரந்தர இயல்புடையவை, பிந்தையவை தற்காலிக இயல்புடையவை. சிறப்புப் பிரச்சனைகளைக் கையாள்வதற்காக தற்காலிகக் குழுக்கள் அவ்வப்போது அமைக்கப்படுகின்றன. பணி முடிந்ததும் கலைந்து விடுகின்றனர்.
3. அவை நேரத்தின் தேவைகள் மற்றும் குழநிலையின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப பிரதமரால் அமைக்கப்படுகின்றன. எனவே, அவற்றின் எண்ணிக்கை, பெயரிடல் மற்றும் கலவை ஆகியவை அவ்வப்போது மாறுபடும்.
4. அவர்களின் உறுப்பினர் எண்ணிக்கை முன்று முதல் எட்டு வரை மாறுபடும். அவர்கள் பொதுவாக கேபின்ட் அமைச்சர்களை மட்டுமே உள்ளடக்குவார்கள். எனினும், அமைச்சரவை அல்லாத அமைச்சர்கள் உறுப்பினர் பதவியில் இருந்து விலக்கப்படவில்லை.
5. அவர்கள் உள்ளடக்கிய பாடங்களுக்குப் பொறுப்பான அமைச்சர்களை மட்டும் சேர்த்துக் கொள்ளாமல் மற்ற முத்த அமைச்சர்களையும் சேர்த்துக் கொள்கிறார்கள்.
6. அவை பெரும்பாலும் பிரதமரின் தலைமையில் உள்ளன. சில நேரங்களில் மற்ற கேபின்ட் அமைச்சர்கள், குறிப்பாக உள்துறை அமைச்சர் அல்லது நிதி அமைச்சர், அவர்களின் தலைவராகவும் செயல்படுவார்கள். ஆனால், பிரதமர் ஒரு குழுவில் உறுப்பினராக இருந்தால், அவர் எப்போதும் தலைவராக இருப்பார்.
7. அவர்கள் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து, அமைச்சரவையின் பரிசீலனைக்கான முன்மொழிவுகளை உருவாக்குவது மட்டுமல்லாமல், முடிவுகளை எடுப்பார்கள். இருப்பினும், அமைச்சரவை அவர்களின் முடிவுகளை மறுபரிசீலனை செய்யலாம்.

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY**

8. அவை அமைச்சரவையின் மகத்தான பணிச்சமையைக் குறைப்பதற்கான ஒரு நிறுவன சாதனமாகும். கொள்கை சிக்கல்கள் மற்றும் பயனுள்ள ஒருங்கிணைப்புகளை ஆழமாக ஆராயவும் அவை உதவுகின்றன. அவை தொழிலாளர் பிரிவினை மற்றும் பயனுள்ள பிரதிநிதித்துவத்தின் கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.

அமைச்சரவைக் குழுக்களின் பட்டியல்:

1994 இல், பின்வரும் 13 அமைச்சரவைக் குழுக்கள் இருந்தன:

1. அரசியல் விவகாரங்களுக்கான அமைச்சரவைக் குழு
2. இயற்கை பேரிடர்களுக்கான அமைச்சரவைக் குழு
3. நாடாளுமன்ற விவகாரங்களுக்கான அமைச்சரவைக் குழு
4. அமைச்சரவையின் நியமனக் குழு
5. தங்குமிடத்திற்கான அமைச்சரவைக் குழு
6. அந்நிய முதலீட்டுக்கான அமைச்சரவைக் குழு
7. போதைப்பொருள் பயன்பாட்டைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான அமைச்சரவைக் குழு
8. விலைகள் மீதான அமைச்சரவைக் குழு
9. சிறுபான்மையினர் நலத்திற்கான அமைச்சரவைக் குழு
10. பொருளாதார விவகாரங்களுக்கான அமைச்சரவைக் குழு
11. வர்த்தகம் மற்றும் முதலீட்டுக்கான அமைச்சரவைக் குழு
12. செலவினங்களுக்கான அமைச்சரவைக் குழு
13. உள்கட்டமைப்புக்கான அமைச்சரவைக் குழு

2013 இல், பின்வரும் 10 அமைச்சரவைக் குழுக்கள் இருந்தன:

1. பொருளாதார விவகாரங்களுக்கான அமைச்சரவைக் குழு
2. விலைகள் மீதான அமைச்சரவைக் குழு
3. அரசியல் விவகாரங்களுக்கான அமைச்சரவைக் குழு
4. அமைச்சரவையின் நியமனக் குழு
5. பாதுகாப்புக்கான அமைச்சரவைக் குழு
6. உலக வர்த்தக அமைப்பு (WTO) விவகாரங்களுக்கான அமைச்சரவைக் குழு
7. முதலீட்டுக்கான அமைச்சரவைக் குழு
8. இந்திய தனித்துவ அடையாள ஆணையம் (UIDAI) தொடர்பான விவகாரங்களுக்கான அமைச்சரவைக் குழு
9. நாடாளுமன்ற விவகாரங்களுக்கான அமைச்சரவைக் குழு
10. தங்குமிடத்திற்கான அமைச்சரவைக் குழு

தற்போது (2016), பின்வரும் 6 அமைச்சரவைக் குழுக்கள் செயல்படுகின்றன:

1. அரசியல் விவகாரங்களுக்கான அமைச்சரவைக் குழு
2. பொருளாதார விவகாரங்களுக்கான அமைச்சரவைக் குழு
3. அமைச்சரவையின் நியமனக் குழு

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY**

4. பாதுகாப்புக்கான அமைச்சரவைக் குழு
5. நாடாளுமன்ற விவகாரங்களுக்கான அமைச்சரவைக் குழு
6. தங்குமிடத்திற்கான அமைச்சரவைக் குழு

பிரதமர் நரேந்திர மோடி ஜூன் 10, 2014 அன்று அமைச்சரவையின் நான்கு நிலைக்குழுக்களை நிறுத்துவதாக அறிவித்தார். பிரதமர் அலுவலகம் (PMO) வெளியிட்டுள்ள அறிக்கையில், இயற்கை பேரிடர் மேலாண்மைக்கான அமைச்சரவைக் குழுவின் செயல்பாடுகள் நிறுத்தப்பட்டு, இயற்கை பேரிடர்கள் ஏற்படும் போதெல்லாம், கேபின்ட் செயலாளரின் கீழ் உள்ள குழுவால் கையாளப்படும். விலைகள் தொடர்பான அமைச்சரவைக் குழுவின் செயல்பாடுகள் பொருளாதார விவகாரங்களுக்கான அமைச்சரவைக் குழுவால் கையாளப்படும்; உலக வர்த்தக அமைப்பின் விவகாரங்களுக்கான அமைச்சரவைக் குழுவின் பொருளாதார விவகாரங்களுக்கான அமைச்சரவைக் குழு மற்றும் தேவைப்படும் போதெல்லாம், முழு அமைச்சரவையால் கையாளப்படும். இந்திய தனித்துவ அடையாள ஆணையம் தொடர்பான விவகாரங்களுக்கான அமைச்சரவைக் குழுவில், இந்தப் பகுதியில் ஏற்கனவே முக்கிய முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டுவிட்டதாகவும், மீதமுள்ள பிரச்சினைகள் பொருளாதார விவகாரங்களுக்கான அமைச்சரவைக் குழுவுக்குக் கொண்டு வரப்படும் என்றும் கூறியது.

அமைச்சரவைக் குழுக்களின் செயல்பாடுகள்:

பின்வரும் நான்கு அமைச்சரவைக் குழுக்கள் மிக முக்கியமானவை:

1. அரசியல் விவகாரக் குழு உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு விவகாரங்கள் தொடர்பான அனைத்து கொள்கை விஷயங்களையும் கையாளகிறது.
2. பொருளாதார விவகாரக் குழு பொருளாதாரத் துறையில் அரசாங்க நடவடிக்கைகளை வழிநடத்துகிறது மற்றும் ஒருங்கிணைக்கிறது.
3. மத்திய செயலகம், பொது நிறுவனங்கள், வங்கிகள் மற்றும் நிதி நிறுவனங்களில் உள்ள அனைத்து உயர்நிலை நியமனங்களையும் நியமனக் குழு முடிவு செய்கிறது.
4. பாராளுமன்ற விவகாரக் குழு பாராளுமன்றத்தில் அரசாங்க அலுவல்களின் முன்னேற்றத்தைக் கவனிக்கிறது.
5. முதல் முன்று குழுக்கள் பிரதமராலும், கடைசி குழுவிற்கு உள்துறை அமைச்சரும் தலைமை தாங்குகின்றனர். அனைத்து அமைச்சரவைக் குழுக்களிலும், மிகவும் ஆற்றல் வாய்ந்தது அரசியல் விவகாரக் குழு ஆகும், இது பெரும்பாலும் "குப்பர்–கேபின்ட்" என்று விவரிக்கப்படுகிறது.

அமைச்சர்களின் குழுக்கள்:

1. அமைச்சரவைக் குழுக்களுக்கு மேலதிகமாக, பல்வேறு பிரச்சினைகள் / பாடங்களை ஆராய பல அமைச்சர்கள் குழுக்கள் (GoMs) அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

UNIT - V - INDIAN POLITY

2. இந்த GoMகளில் சில அமைச்சரவையின் சார்பாக முடிவுகளை எடுக்க அதிகாரம் பெற்றுள்ளன, மற்றவை அமைச்சரவைக்கு பரிந்துரைகளை வழங்குகின்றன.
3. கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களில், GoM களின் நிறுவனம் அமைச்சகங்களுக்கிடையோன ஒருங்கிணைப்புக்கான சாத்தியமான மற்றும் பயனுள்ள கருவியாக மாறியுள்ளது.
4. இவை சில அவசரப் பிரச்சினைகள் மற்றும் முக்கியமான சிக்கல் பகுதிகள் குறித்து அமைச்சரவைக்கு பரிந்துரைகளை வழங்குவதற்காக உருவாக்கப்பட்ட தற்காலிக அமைப்புகளாகும்.
5. சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சகங்களுக்குத் தலைமை தாங்கும் அமைச்சர்கள், சம்பந்தப்பட்ட குழுவில் உள்வாங்கப்பட்டு, அறிவுரைகள் படிகமாக்கப்படும்போது அவை கலைக்கப்படுகின்றன.

2013 ஆம் ஆண்டில், பின்வரும் 21 அமைச்சர்கள் குழுக்கள் (GoMs) இருந்தன:

1. நீர் மேலாண்மைக்கான ஒருங்கிணைந்த மூலோபாயத்தை உருவாக்குவதற்காக அமைச்சர்கள் குழு (GoM).
2. நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையத்தின் அறிக்கைகளை பரிசீலிக்க அமைச்சர்கள் குழு (GoM).
3. சிவில் விமானப் போக்குவரத்துத் துறைக்கான அமைச்சர்கள் குழு (GoM).
4. தேசிய மருந்துக் கொள்கையில் அமைச்சர்கள் குழு (GoM), 2006
5. அமைச்சர்கள் குழு (GoM) மின் துறை பிரச்சினைகள்.
6. அமைச்சர்கள் குழு (GoM) பிரசார் பாரதியின் செயல்பாடு தொடர்பான பல்வேறு சிக்கல்களை ஆய்வு செய்ய
7. போபால் வாயு கசிவு பேரழிவு தொடர்பாக அமைச்சர்கள் குழு (GoM).
8. ஊழலைச் சமாளிக்க அரசாங்கம் எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளைப் பரிசீலிக்க அமைச்சர்கள் குழு (GoM).
9. நிலக்கரி சுரங்கம் மற்றும் பிற வளர்ச்சித் திட்டங்கள் தொடர்பான சுற்றுச்சூழல் மற்றும் வளர்ச்சிப் பிரச்சினைகளைக் கருத்தில் கொள்ள அமைச்சர்கள் குழு (GoM)
10. ஊடகங்களில் அமைச்சர்கள் குழு (GoM).
11. காமன்வெல்த் விளையாட்டுப் போட்டிகள், 2010க்கான உயர்மட்டக் குழுவின் அறிக்கைகள் தொடர்பாக பரிசீலிக்கவும், பரிந்துரை செய்யவும் அமைச்சர்கள் குழு (GoM)
12. அமைச்சர்கள் குழு (GoM) நிலக்கரி துறைக்கான ஒரு சுயாதீன ஒழுங்குமுறை ஆணையத்தின் அரசியலமைப்பை ஆராயும் – நிலக்கரி ஒழுங்குமுறை ஆணைய மசோதா, 2012 ஜெ நாடாளுமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்த ஓப்புதல்

UNIT - V - INDIAN POLITY

13. தேசிய பேரிடர் நிவாரண நிதி (NDRF)/மாநில பேரிடர் நிவாரண நிதியின் (SDRF) கீழ் நிவாரணத்திற்கான தகுதியான பேரிடராக அரிப்பைச் சேர்ப்பது தொடர்பான பிரச்சினையை ஆராய அமைச்சர்கள் குழு (GoM)
14. அமைச்சர்கள் குழு (GoM) நிலம் கையகப்படுத்துதல், மறுவாழ்வு மற்றும் மீன்குடியேற்ற மசோதா, 2011க்கான உத்தியோகபூர்வ திருத்தங்களை பரிசீலிக்க
15. புதிய விலை நிர்ணய திட்டத்தின் (NPS) நிலை-IIIக்கு அப்பால் ஏற்கனவே உள்ள யூரியா அலகுகளுக்கான கொள்கையை உருவாக்க அமைச்சர்கள் குழு (GoM)
16. தேசிய திறன் மேம்பாட்டு ஆணையத்தை அமைப்பதில் அமைச்சர்கள் குழு (GoM).
17. தேசிய மக்கள்தொகை பதிவேட்டின் (NPR) திட்டத்தின் கீழ் 18 வயது மற்றும் அதற்கு மேற்பட்ட நாட்டில் வசிக்கும் அனைத்து வழக்கமான குடியிருப்பாளர்களுக்கும் வதிவிட அடையாள அட்டைகளை வழங்குவது தொடர்பாக அமைச்சர்கள் குழு (GoM)
18. மத்திய பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் சீர்திருத்தங்கள் குறித்த நிபுணர்கள் குழுவின் பரிந்துரைகளை பரிசீலிக்க அமைச்சர்கள் குழு (GoM)
19. அமைச்சர்கள் குழு (GoM) அரை-நீதிமன்ற தீர்ப்பாயங்கள் / கமிஷன்கள் / ஒழுங்குமுறை அமைப்புகள் போன்றவற்றின் தலைவர்கள் மற்றும் உறுப்பினர்களின் சேவைக்கான சீரான விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளை பரிந்துரைப்பது பற்றி பரிசீலிக்க
20. அமைச்சர்கள் குழு (GoM) இந்திய வருவாய் சேவை (வருமான வரி) மற்றும் பிற ஆதரவு அமைப்புகளுக்கு பொருத்தமான கேடர் கட்டமைப்பை பரிசீலிக்கவும் பரிந்துரைக்கவும்
21. பாரத் சஞ்சார் நிகாம் லிமிடெட் (பிஎஸ்என்எல்) மற்றும் மஹாநகர் டெலிபோன் நிகாம் லிமிடெட் (எம்டிஎன்எல்) ஆகியவற்றை புத்துயிர் அளிப்பது மற்றும் புத்துயிர் அளிப்பது குறித்து ஆராய அமைச்சர்கள் குழு (ஜிஓஎம்).
- 2013 இல், பின்வரும் ஆறு அதிகாரமளிக்கப்பட்ட அமைச்சர்கள் குழுக்கள் (EGoMs) இருந்தன:

1. அனைத்து மத்திய பொதுத்துறை நிறுவனங்களிலும் இந்திய அரசு வைத்திருக்கும் பங்குகளின் விலை மற்றும் இறுதி விலையை முடிவு செய்ய அதிகாரம் பெற்ற அமைச்சர்கள் குழு (EGoM)
2. எரிவாயு விலை நிர்ணயம் மற்றும் எரிவாயுவின் வணிகப் பயன்பாடு குறித்த அதிகாரமளிக்கப்பட்ட அமைச்சர்கள் குழு (EGoM)
3. அதி மொகா மின் திட்டங்களில் அதிகாரமளிக்கப்பட்ட அமைச்சர்கள் குழு (EGoM).

UNIT - V - INDIAN POLITY

4. மாஸ் ரேபிட் டிரான்சிட் சிஸ்டத்தில் (எம்.ஆர்டிஎஸ்) அதிகாரமளிக்கப்பட்ட அமைச்சர்கள் குழு (ஈஜிஓஎஸ்)
5. ஸ்பெக்ட்ரம் விடுமுறை மற்றும் 3ஜி அலைக்காற்றை ஏலத்தில் அதிகாரமளிக்கப்பட்ட அமைச்சர்கள் குழு (EGoM), மற்றும் 22 சேவைப் பகுதிகளில் 2G அலைவரிசையில் ஸ்பெக்ட்ரம் உரிமம் வழங்குவது மற்றும் ஒதுக்கீடு செய்வது ஆகியவற்றைப் பார்க்கவும்.
6. வறட்சி குறித்த அதிகாரம் பெற்ற அமைச்சர்கள் குழு (EGoM).

இரண்டாவது நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையம் (2005–2009) GoMகளின் செயல்பாடு தொடர்பாக பின்வரும் கணிப்புகள் மற்றும் பரிந்துரைகளை வழங்கியது:

1. அதிக எண்ணிக்கையிலான GoM களின் அரசியலமைப்பு பல GoM கள் தங்கள் பணியை முடிக்க தவறாமல் சந்திக்க முடியாமல் போனதை ஆணையம் கவனித்தது, இதனால் பல முக்கிய பிரச்சினைகளில் குறிப்பிடத்தக்க தாமதம் ஏற்படுகிறது.
2. GoM களின் நிறுவனத்தை மிகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முறையில் பயன்படுத்துவது, குறிப்பாக அவர்களுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட பணியை முடிப்பதற்கு பரிந்துரைக்கப்பட்ட காலக்கெடுவுடன் அமைச்சரவையின் சார்பாக முடிவெடுக்க அவர்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டால், அது மிகவும் பயனுள்ள ஒருங்கிணைப்புக்கு வழிவகுக்கும் என்று ஆணையம் கருதியது.
3. தற்போதுள்ள GoMகளின் ஒருங்கிணைப்பு பொறிமுறையானது திறம்பட செயல்படுவதையும், சிக்கல்களை முன்கூட்டியே தீர்க்க உதவுவதையும் உறுதி செய்ய வேண்டும் என்று ஆணையம் பரிந்துரைத்தது. தெளிவான ஆணை மற்றும் பரிந்துரைக்கப்பட்ட நேர வரம்புகளுடன் GoM களின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட, ஆனால் பயனுள்ள பயன்பாடு உதவியாக இருக்கும்.

GOMS மற்றும் EGOMS ஒழிப்பு:

1. கடந்த காலத்திலிருந்து ஒரு இடைவெளியைக் குறிக்கும் வகையில், நாரேந்திர மோடி அரசாங்கம் மே 31, 2014 அன்று, அனைத்து அமைச்சர்கள் குழுக்கள் (GoMs) மற்றும் அதிகாரமளிக்கப்பட்ட அமைச்சர்களின் குழுக்கள் (EGoMs) "அதிக பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் அதிகாரமளிப்புக்காக" "ஒழிப்பதாக" அறிவித்தது.
2. ஒன்பது EGOMகள் மற்றும் 21 GoM கள் முந்தைய UPA அரசாங்கத்தால் ஊழல், மாநிலங்களுக்கு இடையேயான நீர் தகராறுகள், நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் ஏரிவாயு மற்றும் தொலைத்தொடர்பு விலை நிர்ணயம் போன்ற பல்வேறு விஷயங்களில் முடிவுகளை எடுக்க அமைக்கப்பட்டன.
3. UPA-II-ன் போது, 27 GoMகள் மற்றும் 24 EGOMகள் முன்னாள் பாதுகாப்பு அமைச்சர் ஏ.கே.ஆண்டனி பெரும்பாலான EGOMகளுக்கு தலைமை தாங்குகிறார்.

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY**

4. பிரதம மந்திரி அலுவலகம் (PMO) வெளியிட்ட செய்தி அறிக்கை, இந்த முயற்சியை அமைச்சகங்கள் மற்றும் துறைகளுக்கு அதிகாரம் அளிக்கும் ஒரு "முக்கிய நடவடிக்கை" என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. பிரதமர் தனது அமைச்சர்கள் குழுவிற்கு இலாகாக்களை ஒதுக்கும் போது, "அனைத்து முக்கிய கொள்கை விஷயங்களும்" அவர்களின் களமாக இருக்கும் என்றார்.
5. EGOMகள் மற்றும் GOI கள் முன் நிலுவையில் உள்ள சிக்கல்கள் இப்போது அமைச்சகங்கள் மற்றும் துறைகளால் செயலாக்கப்படும். "இது முடிவெடுக்கும் செயல்முறையை விரைவுபடுத்தும் மற்றும் அமைப்பில் அதிக பொறுப்புணர்வை ஏற்படுத்தும்" என்று அந்த அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளது. "அமைச்சகங்கள் ஏதேனும் சிரமங்களை எதிர்கொண்டால், அமைச்சரவை செயலகம் மற்றும் பிரதமர் அலுவலகம் ஆகியவை முடிவெடுக்கும் செயல்முறையை எளிதாக்கும்."
6. திரு. மோடி தனது 10 அம்ச நிகழ்ச்சி நிரலை வெளியிட்ட இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு, அமைச்சர்கள் பதவிக்கு வரும் முதல் 100 நாட்களில், செயல்திறன், விநியோக முறைகள் மற்றும் செயல்படுத்தல் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தும் பிரச்சினைகளின் பட்டியலைத் தயாரிக்குமாறு அறிவுறுத்தினார்.
7. முன்னாள் அமைச்சரும், காங்கிரஸ் செய்தித் தொடர்பாளருமான மணீஷ் திவாரி கூறுகையில், பல்வேறு அமைச்சகங்கள் தொடர்பான பிரச்சனைகளில், அரசு குழுக்கள் மற்றும் EGOMகள் ஒற்றை சாளர் அனுமதியாக செயல்பட வேண்டும்.

இந்திய அரசு தலைமை வழக்கறிஞர்

அரசியலமைப்புச் சட்டம் (பிரிவு 76) இந்தியாவிற்கான அட்டர்னி ஜெனரல் அலுவலகத்தை வழங்கியுள்ளது. அவர் நாட்டின் மிக உயர்ந்த சட்ட அதிகாரி.

நியமனம் மற்றும் விதிமுறை:

1. அட்டர்னி ஜெனரல் (AG) குடியரசு தலைவரால் நியமிக்கப்படுகிறார்.
2. அவர் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியாக நியமிக்கப்படுவதற்கு தகுதியானவராக இருக்க வேண்டும்.
3. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவர் ஒரு இந்திய குடிமகனாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் அவர் ஜந்தாண்டுகள் ஏதேனும் உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியாக இருந்திருக்க வேண்டும்.
4. ஜனாதிபதியின் கருத்துப்படி, பத்து வருடங்களாக சில உயர் நீதிமன்றத்தின் வழக்கறிஞர் அல்லது ஒரு சிறந்த நீதிபதி.
5. AGயின் பதவிக் காலம் அரசியல் சாசனத்தால் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. மேலும், அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் அவரை நீக்குவதற்கான நடைமுறை மற்றும் காரணங்கள் இல்லை.

UNIT - V - INDIAN POLITY

6. ஜனாதிபதியின் மகிழ்ச்சியின் போது அவர் பதவி வகிக்கிறார்.
7. இதன் பொருள் அவர் எந்த நேரத்திலும் குடியரசு தலைவரால் நீக்கப்படலாம்.
8. ஜனாதிபதியிடம் ராஜ்ஞாமா கடிதத்தை சமர்ப்பித்து அவர் தனது பதவியை ராஜ்ஞாமா செய்யலாம்.
9. அரசாங்கம் (அமைச்சர்களின் கவுன்சில்) ராஜ்ஞாமா செய்யும் போது அல்லது மாற்றப்படும் போது, அவரும் ராஜ்ஞாமா செய்யப்படுகிறார் அவர் அதன் ஆலோசனையின் பேரில் நியமிக்கப்படுகிறார்.
10. AGயின் ஊதியம் அரசியல் சாசனத்தால் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. குடியரசுத் தலைவர் தீர்மானிக்கும் ஊதியத்தை அவர் பெறுகிறார்.

கடமைகள் மற்றும் செயல்பாடுகள்:

இந்திய அரசாங்கத்தின் தலைமை சட்ட அதிகாரியாக, AG இன் கடமைகளில் பின்வருவன் அடங்கும்:

1. குடியரசுத் தலைவரால் அவருக்குப் பரிந்துரைக்கப்படும் சட்ட விஷயங்களில் இந்திய அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்குதல்.
2. குடியரசு தலைவரால் அவருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட சட்டப்பூர்வமான பிற கடமைகளைச் செய்வது.
3. அரசியலமைப்பு அல்லது வேறு ஏதேனும் சட்டத்தால் அவருக்கு வழங்கப்பட்ட செயல்பாடுகளை நிறைவேற்றுவது.

ஜனாதிபதி பின்வரும் கடமைகளை AG க்கு ஒதுக்கியுள்ளார்:

1. இந்திய அரசு சம்பந்தப்பட்ட உச்ச நீதிமன்றத்தில் அனைத்து வழக்குகளிலும் இந்திய அரசின் சார்பில் ஆஜராக வேண்டும்.
2. அரசியலமைப்பின் 143 வது பிரிவின் கீழ் உச்ச நீதிமன்றத்தில் குடியரசுத் தலைவர் குறிப்பிடும் எந்தவொரு குறிப்பிலும் இந்திய அரசாங்கத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துதல்.
3. இந்திய அரசு சம்பந்தப்பட்ட எந்தவொரு வழக்கிலும் (இந்திய அரசாங்கத்தால் தேவைப்படும் போது) எந்தவொரு உயர் நீதிமன்றத்தில் ஆஜராக வேண்டும்.

உரிமைகள் மற்றும் வரம்புகள்:

அவரது உத்தியோகபூர்வ கடமைகளை நிறைவேற்றுவதில், அட்டர்னி ஜெனரலுக்கு இந்திய எல்லையில் உள்ள அனைத்து நீதிமன்றங்களிலும் பார்வையாளர்களின் உரிமை உள்ளது. மேலும், நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் அல்லது அவற்றின் கூட்டுக் கூட்டத்திலும், அவர் உறுப்பினராகக் குறிப்பிடப்படும் நாடாளுமன்றத்தின் எந்தவொரு குழுவிலும், ஆனால் வாக்களிக்கும் உரிமை இல்லாமல் பேசுவதற்கும் பங்கேற்கவும் அவருக்கு உரிமை உண்டு. ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினருக்குக் கிடைக்கும் அனைத்துச் சலுகைகளையும், விலக்குகளையும் அவர் அனுபவிக்கிறார்.

MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – V – INDIAN POLITY

எந்தவொரு சிக்கலான மற்றும் கடமை முரண்பாட்டைத் தவிர்ப்பதற்காக, AGக்கு பின்வரும் வரம்புகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன:

1. அவர் இந்திய அரசுக்கு எதிராக ஆலோசனை கூறுவோ அல்லது சுருக்கமாக நடத்தவோ கூடாது.
2. இந்திய அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை வழங்கவோ அல்லது ஆஜராகவோ அழைக்கப்படும் வழக்குகளில் அவர் ஆலோசனை கூறுவோ அல்லது சுருக்கமாக நடத்தவோ கூடாது.
3. இந்திய அரசின் அனுமதியின்றி குற்றவியல் வழக்குகளில் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்களை அவர் பாதுகாக்கக் கூடாது.
4. இந்திய அரசின் அனுமதியின்றி எந்த நிறுவனத்திலோ அல்லது நிறுவனத்திலோ இயக்குநராக நியமனம் செய்வதை அவர் ஏற்கக் கூடாது.

எவ்வாறாயினும், அட்டர்னி ஜெனரல் அரசாங்கத்தின் முழுநேர ஆலோசகர் அல்ல. அவர் அரசு ஊழியர்கள் பிரிவில் வரமாட்டார். மேலும், அவர் தனியார் சட்ட நடைமுறையில் இருந்து விலக்கப்படவில்லை.

கூடுதல் ஒன்றிய அரசு தலைமை வழக்கறிஞர்:

1. AG தவிர, இந்திய அரசின் சட்ட அதிகாரிகளும் உள்ளனர்.
2. அவர்கள் இந்தியாவின் சொலிசிட்டர் ஜெனரல் மற்றும் இந்தியாவின் கூடுதல் சொலிசிட்டர் ஜெனரல். அவர்கள் AG க்கு அவரது அதிகாரப்பூர்வ பொறுப்புகளை நிறைவேற்ற உதவுகிறார்கள்.
3. AG அலுவலகம் மட்டுமே அரசியல் சாசனத்தால் உருவாக்கப்பட்டது என்பதை இங்கு கவனிக்க வேண்டும்.
4. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், சட்டப்பிரிவு 76 சொலிசிட்டர் ஜெனரல் மற்றும் கூடுதல் சொலிசிட்டர் ஜெனரல் பற்றி குறிப்பிடவில்லை.
5. AG மத்திய அமைச்சரவையில் உறுப்பினராக இல்லை. மத்திய அமைச்சரவையில் சட்ட விவகாரங்களை அரசு மட்டத்தில் கவனிக்க தனி சட்ட அமைச்சர் உள்ளார்.